Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XIV nr. 3660 — 4 pagini 20 bani — Sîmbătă 14 iulie 1956

Ridicarea pe o treaptă mai înaltă a învățămîntului de cultură generală

În anii puterii populare, propășirea învățămîntului a devenit cauza întregului popor, fapt scos în evidență cu putere cu prilejul largilor dezbateri în jurul propunerilor Ministerului Învățămîntului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală.

În luna aprilie a acestui an s-au ținut consfătuiri în 200 raioane și 16 orașe de subordonare regională care au întrunit 58 675 participanți, cadre didactice și părinți. În această primă acțiune de acest gen din istoria învățămîntului nostru — un loc deosebit l-a ocupat consfătuirea pe țară a cadrelor didactice și a părinților care a avut loc la București. Deosebit de important este faptul că numeroșii participanți la consfătuiri au ținut să-și exprime în primul rînd deplina satisfacție față de caracterul profund democratic al sistemului nostru de învățămînt și față de metoda de a pune în discuție publică problemele privitoare la dezvoltarea și ridicarea nivelului învățămîntului din țara noastră. Partea justă și realizabilă imediat a acestor discuții e ridicată azi la rangul de lege prin Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală din R.P.R.

Hotărîrea amintită subliniază că reforma învățămîntului întăptuită din inițiativa partidului a marcat un moment crucial în istoria învățămîntului din țara noastră, deoarece în urma acestei reforme au fost puse bazele școlii noastre noi. Prin reforma învățămîntului s-a dat învățămîntului de cultură generală din țara noastră o orientare nouă, realist-științifică, condiție necesară pentru a lega școala de cerințele construirii socialismului. În anii de după acest eveniment, printr-un întreg sistem de măsuri, partidul și guvernul au creat cadrelor didactice condiții de muncă și de viață tot mai bune, condiții pentru continua perfecționare a măestriei lor pedagogice. Aceste măsuri au subliniat și mai mult faptul că partidul și guvernul înconjoară cu căldură și atenție deosebită învățătorii și profesorii patriei noastre.

Dar școala de cultură generală trebuie să țină pasul mereu cu cerințele sporite ale construcției socialiste. Dezvoltarea economiei, făurirea economiei socialiste unitare, desăvîrșirea revoluției culturale cer în etapa actuală ridicarea la un nivel mai înalt a învățămîntului de cultură generală. Liniile directoare ale realizării acestei sarcini au fost trasate de cel de al II-lea Congres al partidului.

În vederea stabilirii unui cadru organizatoric stabil desfășurării acțiunilor necesare realizării sarcinilor puse de cel de al II-lea Congres al partidului privind îmbunătățirea învățămîntului nostru de cultură generală și ținînd seama de propunerile făcute în larga dezbatere amintită, Comitetul Central al partidului și Consiliul de Miniștri au hotărît ridicarea numărului anilor învățămîntului de cultură generală la 11 — începînd încă cu noul an școlar — crearea, potrivit planului de școlarizare și de rețea, începînd cu clasa a X-a a două secții: reală și umanistică. Încă din acest an se va trece la înfăptuirea treptată a învățămîntului politehnic, aceasta constituind condiția principală a dezvoltării multilaterale a elevilor și a întăririi legăturii învățămîntului cu practica.

În școlile, secțiile și clasele cu limba de predare a minorităților naționale, obiectele de studiu se vor preda ca și înainte în limba maternă. Elementul nou este că în aceste școli, în urma propunerilor făcute, studiul limbii romîne începe din anul doi, după ce elevii și-au însușit primele elemente ale scrisului și citirii în limba maternă. Importantă este prevederea de a se limita activitatea obștească a elevilor la 3 ore pe săptămînă. În același timp, această hotărîre stabilește noi avantaje materiale pentru cadrele didactice, care se evidențiază prin lucrări științifice sau metodice de valoare deosebită.

Școala de cultură generală are misiunea de onoare de a educa un tineret multilateral pregătit, înarmat cu cunoașterea legilor dezvoltării naturii și societății, capabil și competent să aplice în practică cunoștințele dobîndite, educat în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. Iar realizarea prevederilor Hotărîrii este cauza întregului nostru popor. Sarcini deosebite revin cadrelor didactice în perfecționarea continuă a pregătirii lor profesionale, politice și pedagogice pentru a putea face față noilor cerințe. O deosebită însemnătate are indicația de a se institui un concurs pentru elaborarea manualelor școlare. Aceasta și tipărirea unor manuale de probă vor permite lichidarea multiplelor scăderi ale manualelor existente.

Noi și însemnate sarcini revin sfaturilor populare în urma adoptării acestei hotărîri. Ele au datoria ca în colaborare cu organele Ministerului Învățămîntului să delimiteze circumscripțiile școlilor de cultură generală începînd încă cu noul an școlar. O atenție deosebită va trebui acordată bunei funcționări a acelor internate și cantine a căror cheltuieli se includ în bugetul sfaturilor populare regionale și sprijinirea acelora care depind direct de Ministerul Învățămîntului. În lumina Hotărîrii, comitetele executive ale sfaturilor populare regionale, au datoria de a face amenajările necesare pentru ca actualele școli să poată fi transformate în școli mixte, potrivit prevederilor noi.

Traducerea în viață a Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, va asigura ridicarea învățămîntului de cultură generală la cerințele actuale ale construcției socialiste, va contribui la generalizarea învățămîntului elementar de 7 ani. Tocmai pentru aceea nu trebuie precupețit nici un efort pentru transpunerea el în viață.

Expoziție de protecție a muncii

Demonstrație, în fața vizitatorilor, la macheta unei sonde în foraj.
Foto: I. VERMONT

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru.) Ministerul Industriei Petrolului, în colaborare cu Comitetul Central al sindicatului muncitorilor din industria de petrol, chimie și gaz metan, a organizat la Ploești o expoziție unică în felul ei. Este vorba de expoziția privind protecția muncii și tehnica securității muncii, fiind prima expoziție pe țară în acest gen.

Sînt expuse aici o serie de instalații folosite în industria de petrol, începînd cu turlele de foraj și terminînd cu materialul și echipamentul de protecție cu care sînt dotate instalațiile. De asemenea, există în expoziție o serie de elemente de mică mecanizare folosite la foraj, cu ajutorul cărora productivitatea muncii, în schelele unde se folosesc, a crescut considerabil, obținîndu-se viteze sporite de foraj.

Un loc de frunte în această expoziție îl ocupă și planșele cu desene sugestive care ilustrează prevenirea accidentelor.

Expoziția este vizitată zilnic de numeroși oameni ai muncii din orașul Ploești și din schelele învecinate.

Marele succes repurtat de artiștii noștri în Franța

Conferința de presă de la Casa Ziariștilor în legătură cu participarea Teatrului Național „I. L. Caragiale" la Festivalul internațional de artă dramatică

La Casa Ziariștilor din Capitală a avut loc joi dimineața o conferință de presă cu un grup al colectivului Teatrului Național „I. L. Caragiale" care a participat la recentul Festival internațional de artă dramatică de la Paris.

Deschizînd conferința de presă, tov. Paul Cornea, director general adjunct în Ministerul Culturii, conducătorul delegației artiștilor romîni, a spus între altele: Am fost întîmpinați în Franța cu o mare cordialitate de forurile oficiale. Profit de acest prilej pentru a aduce mulțumirile noastre celei mai vii cordialități pregătitor al Festivalului, prezidat de Julien, director al Teatrului „Sarah Bernardt", o personalitate proeminentă în mișcarea teatrală din Franța. Dl. Julien și colaboratorii săi, d-nii Farrel și directorul artistic Claude Planson, au fost alături de noi din prima clipă și ne-au însoțit cu acea curtoazie și amabilitate proprii poporului francez. De asemenea, directorul general al literelor și artelor, dl. Jaujart, și-a manifestat interesul față de participarea noastră la Festival, ca și față de dezvoltarea schimburilor culturale și artistice cu țara noastră. Am avut cu domnia sa un schimb de păreri fructuos. Am făcut vizite la Comedia Franceză și la Opera Mare din Paris, unde am fost primiți de conducerile instituțiilor respective. Am vizitat de asemenea colectivul teatrului „L'Atelier", unde am fost întîmpinați cu deosebită amabilitate și căldură.

Referindu-se la spectacolele prezentate, vorbitorul a spus:

„O scrisoare pierdută" a mai fost jucată la Paris, recent, de un teatru mic, însă plin de hărnicie și cu un colectiv talentat — „Theatre de poche".

Piesa lui M. Sebastian a fost o revelație pentru publicul francez. Sebastian a fost considerat de critica dramatică franceză, și nu numai de cea franceză, ca un dramaturg dintre cei mai valoroși. „Ultima oră" a fost înscrisă în repertoriul unui teatru parizian și cerută de reprezentanți ai artei teatrale din alte țări.

Vizita noastră în Franța — a spus vorbitorul — a jucat un rol însemnat în dezvoltarea relațiilor cultural-artistice, iar roadele se vor vedea în lunile ce vin. Oamenii de teatru francezi cu care am luat contact își propun să trimită un teatru francez în țara noastră în anul viitor și așteaptă revenirea noastră la Paris pentru o durată mai lungă în care să dăm mai multe spectacole. Au fost discutate într-un spirit de prietenie și comprehensiune mutuală și alte posibilități de lărgirea schimburilor artistice.

De asemenea o serie de personalități culturale franceze au fost invitate să vină în țara noastră și au acceptat această invitație cu multă satisfacție.

Maria Filotti, artistă emerită a R.P.R., a redat unele aspecte ale participării Teatrului Național „I. L. Caragiale" la Festivalul de la Paris.

De asemenea și Al. Finți, maestru emerit al artei din R.P.R., s-a referit la ecourile produse în presă și public.

Regizoarea Marietta Sadova, maestră emerită a artei din R.P.R., a făcut în expunerea sa unele aprecieri asupra spectacolelor teatrelor franceze.

În cuvîntul său, artistul poporului Costache Antoniu a redat aspecte de la spectacolele jucate de artiștii romîni la Paris, precum și ale întîlnirilor cu romîni care locuiesc în Franța.

Radu Beligan, artist emerit al R.P.R., a spus printre altele: După 104 ani de existență, Teatrul Național „I. L. Caragiale" a întreprins pentru prima oară un turneu oficial peste hotare. Faptul că aceasta s-a petrecut în regimul nostru nu este întîmplător.

În continuare, Radu Beligan a vorbit despre întîlnirile pe care le-au avut actorii romîni la Paris cu actorii francezi.

Vasile Moldovan, directorul Teatru-

(Continuare în pag. 3-a)

TELEGRAMĂ

Excelenței Sale Domnului RENÉ COTY
Președintele Republicii Franceze

Paris

În numele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R. și al meu personal, vă rog să primiți, domnule Președinte, cu ocazia zilei de 14 iulie, felicitări și urările cele mai bune pentru dv. și pentru împlinirea năzuințelor de pace și progres ale poporului francez prieten.

Îmi exprim încrederea în dezvoltarea și întărirea tradiționalelor legături de prietenie dintre Franța și Romînia spre binele ambelor popoare și în interesul consolidării păcii în lume.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale
a Republicii Populare Romîne
Dr. PETRU GROZA

O faptă de curaj

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru) În jurul unui mare rezervor, muncitorii întreprinderii „Gaze-Petrol" de la stația de export Constanța lucrau cu repeziciune. Aveau de îndeplinit o operație grea dat fiindcă flanșa vanei de scurgere a rezervorului de petrol nu prezenta siguranța cerută. Era în joc o cantitate de 4.000 tone petrol.

Comunicarea de lucru cerea să se urgenteze strîngerea flanșei, să se lucreze la ea cu atenție. Totul părea să decurgă în mod obișnuit și lucrul se apropia de sfîrșit, cînd un fapt neașteptat a curmat brusc lucrul. Flanșa veche s-a rupt. Petrolul scurgîndu-se cu putere, a umplut într-o clipă căsuța vanei și a început a da pe de lături, în groapa rezervor de protecție. Muncitorii Ioan Hurloi și Dima Mocanu n-au așteptat nici un îndemn și au intrat cu curaj în marea de petrol, pentru a monta altă flanșă. Urmîndu-le exemplul, au sărit în ajutor și muncitorii Gheorghe Tircovnicu și Gheorghe Ștefănescu. Toți au început lupta cu presiunea petrolului ce țîșnea cu forță prin vana de scurgere rămasă liberă. Lichidul negru i-a cuprins repede pe muncitori. Unii au fost nevoiți să intre pînă la gît în adîncul mării de petrol, iar alții să se afunde ca în cea mai limpede apă de rîu. Au fost momente de grea încordare, în care cei patru muncitori își primejduiau viața. Depunînd toate eforturile și toată priceperea lor, ei au reușit să monteze altă flanșă, stăvilind scurgerea rezervorului. Apoi, prin repompare, tot ei au strîns cele aproape 200 tone petrol scurs.

A fost fapta obișnuită a unor muncitori vrednici și curajoși. Prin hotărîrea cu care au acționat în acel moment greu, ei au salvat o cantitate însemnată de petrol. Pentru acțiunea lor ei au fost felicitați de ceilalți muncitori și recompensați de către conducerea întreprinderii.

Atenție sporită pentru strîngerea la timp a recoltei!

O sarcină de seamă a comitetelor executive

În ultima săptămînă secerișul orzului se desfășoară din plin în regiuni ca București, Craiova, Constanța, Timișoara și a început chiar în regiunile unde vegetația este mai întîrziată, cum ar fi Cluj, Baia Mare, Regiunea Autonomă Maghiară, regiunea Stalin, Iași, Suceava; suprafețele de pe care se strîng grîul crește și ele de la o zi la alta. Dar desfășurarea secerișului paralel cu lucrările de întreținere la prășitoare duce la o aglomerare a muncilor. Pe de altă parte, faptul că vremea s-a menținut capricioasă — săptămîna trecută a plouat în mai toate regiunile țării, iar săptămîna aceasta a fost în general timp frumos — impune o grijă accentuată pentru folosirea cît mai justă a zilelor bune de lucru, astfel ca grînele care au dat în pîrgă să fie de urgență recoltate.

Se poate aprecia că, în general, sfaturile populare au dat atenția necesară recoltării, că au urmărit ca secerișul să înceapă pe porțiuni, imediat ce într-un raion sau altul, într-o comună sau într-un sat grînele au fost bune de recoltat. În raioanele Craiova, Jimbolia, Timișoara, Lugoj, Arad, din regiunea Timișoara, ca și în raioanele Caracal, Corabia, Cujmir, din regiunea Craiova recoltarea orzului s-a terminat, iar în raioanele Alexandria, Oltenița, Zimnicea, T. Măgurele și Giurgiu din regiunea București, orzul a fost secerat în proporție de peste 90 la sută din suprafața totală cultivată, iar grîul în proporție de peste 5 la sută.

Deși s-au recoltat suprafețe mari cu grîu și orz, în aceste regiuni nu s-a neglijat nici prășitul culturilor. În regiunea București, prașila a doua a fost terminată, iar a treia prașilă s-a terminat la sfeclă și cartofi și s-a executat în proporție de 30 la sută la porumb. De asemenea, în regiunea Timișoara prașila a doua s-a executat pe 90 la sută din suprafață, iar prașila a treia pe 35 la sută.

Sînt desigur realizări importante, dar nu ne pot mulțumi, de vreme ce în unele regiuni unde secerișul este avansat, alte lucrări, cum ar fi dezmiriștitul sau treierișul, întîrzie. Dezmiriștitul se face pe suprafețe foarte mici, iar treierișul este tărăgănat.

Încă de săptămîna trecută, în regiunea București, orzul era secerat pe mare parte din suprafața cultivată. Deși la data de 12 iulie procentul de cereale recoltat în regiunea București este de 62 la sută, treierișul reprezintă doar 18 la sută. Situația se repetă în regiunile Constanța, unde au fost treierate doar 29 la sută din suprafețele recoltate, Oradea, Timișoara etc.

Or, cu toată grija pentru recoltarea făcută la momentul cel mai potrivit, neglijarea sau întîrzierea treierișului duce la pagube. Se cere deci sfaturilor populare să nu uite cîtă risipă poate aduce atitudinea dăunătoare de a aștepta să se facă secerișul pe suprafețe mari sau chiar că fie terminat într-o comună, pentru ca abia apoi să înceapă treierișul. E nevoie de orientare operativă, de la caz la caz, ca și pentru seceriș. Faptul că majoritatea ariilor de treier vor fi amenajate pe miriști, deci după ce s-au secerat grînele de pe locurile respective, nu trebuie să constituie un motiv pentru întîrzierea treierișului. Pentru oamenii gospodari și chibzuiți, amenajarea ariei, în aceeași zi în care terenul respectiv a fost eliberat, este un lucru posibil și ușor de realizat.

Cu excepția regiunilor Ploești, Bacău, Iași, săptămîna trecută au căzut ploi în toate regiunile — mai accentuate în Baia Mare, Regiunea Autonomă Maghiară, Oradea, regiunea Stalin, Suceava și ploi locale, în altele ca Galați, Pitești, Craiova, etc. — care au împiedicat în oarecare măsură executarea secerișului și a întreținerii culturilor. Zile bune de lucru au fost mai puține, ceea ce a cerut o mobilizare mai masivă a forțelor, o folosire deplină și mai chibzuită a lor. În săptămîna aceasta, majoritatea zilelor au fost prielnice lucrului. Dar, cu toate că s-au obținut unele succese, cu toate că în ultimele zile, timpul a fost frumos, acest lucru n-a fost realizat. Viteza zilnică cu care se poate secera atunci cînd este o zi prielnică pentru lucru la cîmp este departe de a fi atinsă. Între 2 și 7 iulie de pildă, în regiunea Constanța, n-au căzut ploi decît în raionul Hîrșova, totuși suprafețele secerate sînt mici față de posibilități și de condițiile bune de lucru care au existat. În regiunea Ploești, săptămîna trecută n-au căzut ploi deloc, dar chiar în raioanele cele mai agricole cum ar fi Buzău, Mizil, R. Sărat, Pogoanele, Cricov, s-a recoltat orz și grîu foarte puțin.

Este cazul ca sfaturile populare să privească cu toată seriozitatea problema realizării vitezei zilnice la secerș și treierș, ca o problemă de care depinde — în vara aceasta — în cea mai mare măsură, reușita campaniei de recoltare, iar pentru aceasta, să mobilizeze agronomii care au datoria să urmărească vegetația culturilor pentru a nu scăpa momentul cel mai potrivit recoltării, pe toți țăranii muncitori, să controleze îndeaproape dacă se execută dezmiriștitul, cum se organizează ariile și cum lucrează garniturile de treier.

Primul raion care a terminat secerișul orzului și grîului

În seara zilei de 13 iulie, colectiviștii, țăranii muncitori întovărășiți și cei cu gospodării individuale din raionul Zimnicea, regiunea București, au terminat primii pe țară recoltarea orzului și grîului.

Buna organizare a muncii, folosirea tuturor forțelor existente în raion, cît și munca politică desfășurată în rîndul țăranilor muncitori din acest raion au făcut ca în mai puțin de 8 zile, timp planificat pentru recoltarea pălaoselor, să se termine secerișul celor peste 20.200 ha. cultivate cu orz și grîu. În munca de recoltare a pălaoselor cei mai harnici s-au dovedit a fi colectiviștii din Conțești și alte comune, țăranii muncitori întovărășiți din Putineiu și Piatra și țăranii muncitori cu gospodării individuale din Bragadiru și Zimnicele.

Odată cu recoltarea, colectiviștii și țăranii muncitori din 6 comune ale acestui raion printre care Conțești, Găuriciu și Cervenia au început treierișul. În următoarele zile, la toate cele 28 de arii din raion va începe cu toate forțele treierișul. (Agerpres)

Cei dintîi la baza de recepție

CAREI (de la corespondentul nostru). — Anul acesta colectiviștii din Berveni au fost primii la munciile agricole. Ei au semănat primii; primii au plivit buruienile, iar la secerș nu s-au lăsat mai prejos. Zilele acestea brigăzile de cîmp au secerat orzul de pe cele 50 hectare și au început treierișul.

Recolta s-a dovedit bogată și din primele boabe treierate colectiviștii s-au gîndit să-și achite îndatoririle către stat. Zilele trecute, ei au pornit cu cărutele spre baza de recepție din Carei și și-au achitat cotele datorate.

Din carnetul de evidență al magaziei s-a desprins prima filă. Chitanța nr. 1 pe raion a revenit colectiviștilor din Berveni care au adus în magazie primele 3.000 kg. de orz.

Cetele de la Gliganu

La gligăneni, oameni cunoscuți pentru hărnicia lor, formarea din vreme a cetelor pentru treierș, a devenit o obișnuință.

Cetele la Gliganu nu se formează așa: nene, vere, hai să treierăm — și pînă după prînz, au terminat vreo trei, iar mașina stă pentru ceilalți pînă a doua zi. Cetele gligăneilor se formează de către un șef de ceată. El este un agricultor harnic, mai bătrîn, priceput și cunoscut în sat. Acesta formează ceata, care poate cuprinde pînă la 60 de săteni, după felul cum se învoiește, se învecinează, ori se ajută cu carele și vitele. Odată formată lista, ea se depune la sfatul popular, și, în ordinea înscrierii lor, se va desfășura treierișul. Pînă la 10 iulie au fost depuse șase asemenea liste. Prima listă are în frunte pe Ion Sutan, urmat de 17 locuitori, a doua cu 20 locuitori, este condusă de Marin St. M. Anghel, a treia de Niculae P. T. Anghel, etc.

Cum se lucrează în ceată? Înainte de începerea treierișului se merge „la provizie". Aici șeful cetei merge cu oamenii pe la fiecare stog și, în funcție de mărimea sa, locuitorii respectivi vor aduce atelajele și numărul de brațe de muncă.

În timpul lucrului fiecare om are o sarcină fixată din ziua precedentă: unul merge la nale, altul la cărat, altul la aruncat etc. A doua zi, funcțiile se schimbă și în timpul treierișului fiecare trece prin toate operațiile. Cu atelajele se procedează la fel: 10 cară snopii, atelele boabele în sat la producători, atelele duc cota în felul acesta, oamenii lucrează cu atîta spînd că toate sînt rînduite.

Se mai găsește cîte odată și din cei cărora le place umbra. Nea Mirică Stan este un șef de ceată bine cunoscut. El are un obicei, în fiecare dimineață stă la canul satului și, dacă n-ai venit la vreme, plătești ziua de lucru a unui om care îe înlocuiește. Această disciplină se respectă în toate cetele.

Cu asemenea cete organizate, lucrul merge din plin o săptămînă încheiată.

DAN BITICA
Corespondentul „Romîniei libere" în regiunea Pitești.

Treierișul trebuie făcut paralel cu secerișul

În raionul Rm. Sărat a început de cîteva zile recoltatul orzului de toamnă. Mecanizatorii din gospodăria agricolă de stat Fotin și membrii gospodăriei colective din Ziduri au fost printre cei dintîi care au ieșit la recoltat. Colectiviștii au fost de altfel și primii pe raion care au terminat recoltatul orzului de toamnă.

În curînd se va trece la recoltatul grîului. Inginerii și tehnicienii agronomi de la punctele agricole sînt întîlniți tot mai des în lanurile de grîu, cercetînd culturile și indicînd lanurile unde se poate începe secerișul. Se poate spune, pe drept cuvînt, că în raionul Rm. Sărat există o preocupare în ce privește campania de recoltare.

Referindu-ne la treierș însă vom constata că situația nu este aceeași. E drept că, în unele comune ca, Boldu, Nicolești și Bălțați, lucrările privind pregătirea și amenajarea ariilor de treier sînt avansate. În comuna Bălțați, de pildă, comitetul executiv al sfatului popular comunal a procurat căzi și butoaie pentru apă, au fost confecționate chioșcuri care vor adăposti punctul sanitar și secția de băuturi răcoritoare. Ținînd seama de gradul de rudenie, prietenie sau vecinătate, comitetul executiv al sfatului popular comunal a trecut și la întocmirea cetelor de treier. La trei din cele cinci arii prevăzute au fost aduse și instalate batoze, efectuîndu-se într-un ritm viu lucrările pentru amenajarea celorlalte arii.

Din păcate însă, lucrurile nu stau peste tot așa. Multe comitete executive ale sfaturilor populare comunale, cum ar fi cele din comunele Obiștii, Sihlea, Greabănu și altele, s-au mulțumit doar să fixeze locul ariilor, considerînd probabil că nu mai este necesar să se ocupe și de amenajarea lor. Lipsa de preocupare de care dau dovadă aceste comitete executive este cu atît mai gravă, cu cît în comunele amintite mai sus există posibilități pentru amenajarea ariilor din timp, deoarece amplasarea lor se face pe izlaz.

Ar fi timpul să se pună capăt unei proaste deprinderi a unor comitete executive comunale, care obișnuiesc mai întîi să termine recoltatul și numai după aceea să amenajeze ariile, să înceapă căratul snopilor și treierișul, lungind în mod cu totul nepermis unele lucrări care pot fi făcute concomitent. Pentru asigurarea strîngerii recoltei, sfaturile populare comunale nu trebuie să aștepte semnalul declanșării totale a campaniei de recoltare și treierș, ci să se preocupe ca țăranii muncitori să înceapă recoltatul pe loturi, adică pe măsură ce pălaoasele s-au copt. În același timp, trebuie combătută și tendința majorității sfaturilor populare comunale de a aștepta să se termine secerișul și apoi să înceapă treierișul.

Important, în ce privește funcționarea în bune condițiuni a treierișului este și modul în care comitetele executive se ocupă de alcătuirea cetelor de treier. În cursul anului trecut, printr-o organizare birocratică a cetelor, batozele au fost plimbate de la o arie la alta, ceea ce a dus la folosirea lor cu un randament scăzut și la lungirea perioadei de treierș.

Comitetul executiv al sfatului popular raional Rm. Sărat are datoria să îndrume sfaturile populare comunale în vederea terminării de urgență a amenajării ariilor ca și a organizării cetelor de treier, astfel ca pe măsură ce sînt secerate grînele, să poată fi cărate la arii și să înceapă treierișul.

ANTON CADAR
Corespondentul „Romîniei libere" în regiunea Ploești

GOSPODARI AI TREBURILOR OBȘTEȘTI DIN REGIUNEA BACĂU

CONSTANTIN AILINCĂI
mecanic de locomotivă, deputat în circumscripția electorală regională nr. 5

ECATERINA GAVRILIUC
colectivistă, deputată în circumscripția electorală regională nr. 82

AUGUSTIN VIRAG
director general al fabricii Laminorul de fevi, deputat în circumscripția electorală regională nr. 86

VIRGIL FILIMON
șeful secției culturale regionale, deputat în circumscripția electorală regională nr. 15

Desene de BECA RIND

Schimb de experienţă între sfaturile populare

Pentru întărirea continuă a legăturii cu masele

De curînd comitetul executiv al sfatului popular al Regiunii Autonome Maghiare şi-a ţinut obişnuita şedinţă decadală în deplasare la sediul raionului Cristuru Secuiesc. Înaintea şedinţei cu o zi, membrii comitetului executiv regional, precum şi persoanele invitate la şedinţă (preşedinţii comitetelor executive raionale şi instructorii de la regiune) au vizitat mai multe comune din raion, urmărind problemele care figurau pe ordinea de zi.

În aceste condiţii a început a doua zi şedinţa comitetului executiv regional, care, pe lîngă că a fost bine pregătită, a avut meritul de a constitui un valoros schimb de experienţă între comitetele executive ale sfaturilor populare raionale.

Pe ordinea de zi a şedinţei a figurat în primul rînd analiza activităţii comitetului executiv al sfatului popular raional Cristuru Secuiesc în domeniul folosirii formelor de legătură cu masele.

Raportul şi discuţiile au scos la iveală succesele comitetului executiv raional în domeniul organizării sesiunilor sfatului popular, organizarea întîlnirilor şi consfătuirilor dintre deputaţi şi alegători, organizarea şi ţinerea cu regularitate a şedinţelor comitetelor executive ale sfaturilor populare comunale. S-a insistat mai ales asupra succeselor dobîndite de comitetele executive comunale în organizarea şi activizarea comitetelor cetăţeneşti de circumscripţii electorale.

În cele mai multe comune din acest raion, comitetele cetăţeneşti de circumscripţii electorale au devenit un sprijin real pentru comitetele executive în ceea ce priveşte mobilizarea şi organizarea maselor în jurul acţiunilor sfaturilor populare. Mii de cetăţeni participă astfel în mod organizat la conducerea treburilor obşteşti. Bunăoară, la Avrămeşti, preşedintele comitetului executiv comunal a declarat că fără ajutorul comitetelor cetăţeneşti nu ştie cum ar fi putut mobiliza masele la executarea la timp a însămînţărilor şi a lucrărilor de întreţinere a culturilor. Aceleaşi comitete organizează întreceri patriotice, grupe de ajutor reciproc, diferite acţiuni ca cea de întreţinere a drumurilor, gospodărirea satelor, etc. Folosind sprijinul comitetelor cetăţeneşti, comitetele executive din raionul Cristuru Secuiesc au putut realiza la timp planul de colectare la toate produsele animale.

*

Comitetul executiv raional a desfăşurat o vastă muncă de instruire, îndrumare şi control la comune, pînă cînd toate comitetele executive comunale au înţeles că organizarea comitetelor cetăţeneşti nu este o muncă „în plus" — cum credeau la început unii — ci din contră, un pas sigur pentru obţinerea de succese continue în organizarea maselor de oameni ai muncii. Trebuie spus că bine a procedat comitetul executiv raional cînd a recomandat ca fiecare deputat să fie în fruntea comitetului cetăţenesc din circumscripţia lui. În felul acesta i s-a dat un conţinut concret activităţii deputaţilor.

Cît de juste au fost îndrumările date de comitetul executiv raional reiese şi din exemplul comunei Firtanuş, unde deputaţii Török Ferenc, Demeter Janos, Balint Ilona, Patakfalvi Lajos, cu ajutorul membrilor comitetelor cetăţeneşti de circumscripţii electorale, sub îndrumarea organizaţiei de bază, au desfăşurat o intensă muncă politică pentru înfiinţarea unei întovărăşiri zootehnice în satul Iniaceni. În numai 20 de zile, în întovărăşire au intrat 126 familii de ţărani muncitori cu peste 138 ha. pămînt, 300 oi, vaci cu lapte, etc. Doar chiaburii din sat au rămas afară din întovărăşire aşa că acum lucrările se desfăşoară în comun prin mobilizarea pe care o fac comitetele cetăţeneşti şi deputaţii pe ogoare care sprijină din plin comitetul de conducere al întovărăşirii.

Numeroase asemenea exemple care confirmă justeţea folosirii formelor variate de legătură cu masele, se găsesc în raionul Cristuru Secuiesc. În general, aici se vede o legătură între buna organizare şi munca colectivă a comitetelor executive comunale. Înainte de şedinţe, deputaţii se consultă cu alegătorii şi cu comitetele cetăţeneşti, aducînd propunerile lor în faţa sfatului popular. După şedinţe, deputaţii ţin dări de seamă, ajută comitetelor cetăţeneşti să alcătuiască planuri de muncă pentru traducerea în viaţă a hotărîrilor sfatului popular. La Atid, Cristuru Secuiesc şi în alte localităţi, au putut fi construite astfel — în scurt timp prin muncă obştească — poduri, parcuri, scene în aer liber.

Preşedinţii comitetelor executive ale sfaturilor populare raionale care au participat la şedinţe au declarat că vor folosi experienţa înaintată a raionului Cristuru Secuiesc. Trebuie însă ca în toate celelalte raioane din regiunea noastră instruirea activiştilor de la comune să se facă cu aceeaşi seriozitate ca la Cristuru Secuiesc, să se insiste asupra îndrumării şi controlului pe teren a muncii organizatorice de masă desfăşurată de comitetele executive comunale. Numai în felul acesta se va îmbunătăţi şi mai mult legătura sfaturilor populare din Regiunea Autonomă Maghiară cu masele largi de oameni ai muncii.

VASILE KONYA
corespondentul „Romîniei libere" în Regiunea Autonomă Maghiară

Artişti romîni la concursuri şi festivaluri muzicale internaţionale

Ţara noastră a fost invitată să participe în lunile următoare, la concursuri şi festivaluri muzicale internaţionale.

Cu prilejul sărbătoririi a 200 de ani de la naşterea compozitorului W. A. Mozart, la Salzburg (Austria), va avea loc în luna august un concurs de interpretare a operelor acestui compozitor. La secţia de canto a acestui concurs vor participa şi artişti din ţara noastră. De asemenea, artişti romîni vor participa şi la concursurile muzicale de la Geneva, care vor avea loc în luna septembrie, la Vercelli (Italia) în luna octombrie, precum şi la concursul de dirijori care se va organiza la Besançon (Franţa) în luna octombrie. În aceeaşi lună, la Varşovia, va avea loc Festivalul „Toamna muzicală 1956". La acest festival va participa Filarmonica „George Enescu" din Bucureşti, sub conducerea dirijorilor George Georgescu, artist al poporului din R.P.R. şi Mircea Basarab.

Note şi comentarii

„E mai rentabil"

Pe baza convenţiei încheiate între Direcţia Centrală a Difuzării şi Expedierii Presei din Ministerul Poştelor şi Telecomunicaţiilor şi Întreprinderea „T.A.R.O.M.", de la 15 mai a.c. s-a reluat transportul ziarelor prin curse speciale de avioane la Baia Mare, Oradea, Timişoara, Arad şi Iaşi. Pentru oraşul Tulcea transportul presei se efectuează cu cursele aeriene de călători. În felul acesta, ziarele ajung la îndemîna cititorilor la numai cîteva ore de la apariţia lor în Capitală.

Citind însă lista oraşelor care beneficiază de această convenţie, constatăm că ea include prea puţine oraşe. Cum se poate că — spre deosebire de anul trecut — sînt lipsiţi de posibilitatea de a citi ziarele apărute în aceeaşi zi, oamenii muncii din oraşele Cluj, Sibiu, Deva, Tg. Mureş. Cum se poate că nu s-au extins cursele speciale de avioane pentru transportul presei şi în aceste centre muncitoreşti, aşa cum s-a făgăduit în comunicatul care anunţa încheierea convenţiei amintite?

Cercetînd cauzele care au dus la această situaţie s-a constatat că din partea Direcţiei Centrale a Difuzării şi Expedierii Presei din Ministerul Poştelor şi Telecomunicaţiilor s-au făcut demersurile necesare pentru ca şi localităţile susamintite să primească ziarele cu avionul, dar conducerea T.A.R.O.M. cît şi forul său superior din Ministerul Transporturilor Rutiere, Navale şi Aeriene, tărăgănează mereu rezolvarea acestei cereri juste.

Cînd au fost întrebaţi de ce nu transportă cu avionul presa şi în alte oraşe din ţară, unii funcţionari de la Întreprinderea T.A.R.O.M. printre care şi tov. Negescu, şeful serviciului comercial al întreprinderii, au răspuns: „E mai rentabil pentru noi să transportăm căpşuni şi alte fructe, decît ziare".

Această mentalitate învechită, acest spirit comercial îngust, trebuie combătut cu tărie.

Peripeţiile unui turist

Într-una din zilele trecute un turist, care ne a relatat cele ce urmează a pornit într-o excursie spre masivul Postăvarul. Prima haltă a făcut-o la bufetul de la punctul denumit „Pietrele lui Solomon" cu gîndul să bea o bere. La intrarea în bufet nu l-a oprit nimeni, i s-a dat voie chiar să ia loc la o masă. Cît despre servit aceasta era însă o problemă „grea de rezolvat" deoarece gestionarul... dormea în timpul serviciului într-o încăpere alăturată şi nu admitea să fie deranjat. După o oră de aşteptare, în care timp gestionarul n-a binevoit să se trezească, turistul nostru a plecat mai departe.

Pe înserate a ajuns la cabana „Capra neagră". Avea aceeaşi dorinţă: să-şi potolească setea cu o bere. Dar... aşa ceva nu se găsea şi apoi gestionarul de aici era ocupat cu inventarierea.

— De dormit, se poate dormi la dvs? — a întrebat turistul.

— Nu vă recomand!... Căutaţi în altă parte. Paturile noastre sînt ţinute şi nu vă putem găzdui decît la comun.

„Reclama" făcută nu l-a entuziasmat cîtuşi de puţin şi a pornit spre ultima sursă: „Cabana Poiana".

— O!... dar aţi nimerit cît se poate de prost, îi spuse una din îngrijitoarele cabanei. Tocmai acum spoim (tocmai în luna iunie cînd cabanele trebuiau să fie de mult gata pentru turişti).

La o asemenea ripostă „nimicitoare" turistul nostru şi-a făcut următorul plan: (alteva nu era posibil) să aştepte la şosea doar — doar, va trece o maşină care să-l coboare pînă în Oraşul Stalin.

Semnalăm această situaţie Biroului Local de Turism din Oraşul Stalin în vederea unor măsuri care să pună capăt acestor stări de lucruri.

Neglijenţă

Căile ferate publică de două ori pe an mersul trenurilor, ghid preţios pentru cetăţenii care călătoresc cu acest popular mijloc de transport. Întreprinderea „Navrom" nu publică un mers al vapoarelor. Poate că nici n-ar fi necesar, dat fiind că traficul pe apă e mult mai restrins decît cel pe calea ferată.

Cetăţenii interesaţi se întreabă însă pe bună dreptate cum pot afla la ce oră pleacă vapoarele din Galaţi spre diferite direcţii şi mai ales la ce oră se întorc. Căci e mai uşor să redescoperi America decît să afli aceste informaţii în portul Galaţi. Casa de bilete e permanent închisă, cu excepţia celor zece minute care preced plecarea vreunui vapor. Nici un afiş nu îndrumează pe pasageri în această privinţă, iar de un birou de informaţii nici nu poate fi vorba în gara fluvială Galaţi (de altfel foarte spaţioasă şi cu multe ghişee).

Numai dacă respectivul călător are ideea de a întreba la Biroul Oficial de Voiaj C.F.R. din centrul oraşului poate avea şansa să poată călători cu vaporul. O neglijenţă care pune pe cetăţeni în mod inutil pe drumuri şi care aduce prejudicii prestigiului întreprinderii respective.

Baie comunală sau magazin?

Într-una din zile, locuitorii comunei Muntenii de Jos, raionul Vaslui, au avut o surpriză neaşteptată: pe frontispiciul clădirii băii comunale, au găsit atîrnată firma magazinului cooperativei de consum din comună. La început n-au prea înţeles sensul acestei schimbări de firme. Atunci cînd unii dintre cetăţeni s-au dus însă să facă baie, au putut să constate cu amărăciune că instalaţiile băii au fost demontate, iar un perete dărîmat pentru a se face loc raftelor cu mărfuri ale magazinului cooperativei. Cetăţenii din Muntenii de Jos, sînt mulţumiţi că în comuna lor există un magazin mare şi bine aprovizionat, dar nu pot înţelege de ce tocmai baia comunală a trebuit să fie sacrificată pentru acest magazin. Doar clădirea cu pricina — construcţie nouă — ridicată în mare parte prin resurse locale, a avut un scop precis: baie comunală. Oamenii au fost foarte mulţumiţi atunci cînd baia a intrat în funcţiune. Numai că bucuria lor a fost de scurtă durată.

În această situaţie, este cît se poate de firească dorinţa locuitorilor comunei Muntenii de Jos, care cer să aibă din nou baie în comuna lor. Din păcate, cererea lor nu a găsit ecou nici chiar la comitetul executiv al sfatului popular raional Vaslui (preşedinte Gheorghe Nistor).

Credem că nu le-ar strica un „duş" celor care privesc cu atîta nepăsare cererile cetăţenilor. Poate atunci se vor înviora şi vor rezolva problema băii din Muntenii de Jos.

Declaraţia guvernului sovietic
cu privire la colaborarea europeană în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite declaraţia guvernului sovietic cu privire la colaborarea europeană în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice:

La 12 iulie a.c. Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a transmis guvernelor Albaniei, Austriei, Belgiei, Bulgariei, Cehoslovaciei, Danemarcei, Elveţiei, Finlandei, Franţei, Republicii Democrate Germane, Republicii Federale Germane, Greciei, Islandei, Italiei, Iugoslaviei, Luxemburgului, Marii Britanii, Norvegiei, Olandei, Poloniei, Romîniei, Suediei, Ungariei, precum şi guvernului S.U.A., prin intermediul ambasadelor şi legaţiilor lor respective la Moscova, textul declaraţiei guvernului sovietic „Cu privire la colaborarea europeană în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice".

Textul declaraţiei menţionate a fost transmis totodată spre informare guvernelor Republicii Populare Chineze, Republicii Populare Democrate Coreene, Republicii Populare Mongole şi Republicii Democrate Vietnam prin intermediul ambasadelor acestor ţări la Moscova.

Urmează textul declaraţiei guvernului sovietic.

„Măreţele descoperiri în domeniul energiei atomice au lărgit cu mult posibilităţile progresului tehnic, dezvoltării energeticei, industriei, agriculturii, transporturilor, ştiinţei şi culturii, ridicării bunăstării popoarelor. Dezvoltarea continuă în domeniul energiei atomice şi folosirea ei practică în ştiinţă şi tehnică cer o bază de producţie şi tehnico-ştiinţifică corespunzătoare, cer eforturi colective din partea statelor în ce priveşte organizarea producţiei şi folosirea energiei atomice în scopuri paşnice.

În prezent, cînd „războiul rece" şi neîncrederea reciprocă în relaţiile dintre state, care au împiedicat dezvoltarea unei colaborări internaţionale multilaterale, devin de domeniul trecutului, se creează condiţii mai favorabile pentru ca eforturile oamenilor de ştiinţă, ale inginerilor şi ale celorlalţi specialişti — atomişti să fie îndreptate nu spre folosirea în scopuri de război a energiei atomice, ci spre folosirea ei în scopuri paşnice, spre binele omenirii.

Guvernul sovietic consideră că realizarea unui acord internaţional cu privire la interzicerea necondiţionată a armei atomice şi cu hidrogen şi cu privire la scoaterea ei din armamentele statelor ar deschide larg posibilităţi pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice, ar permite să se deplaseze uriaşe resurse materiale, tehnico-ştiinţifice şi alte resurse din sfera producţiei de mijloace de distrugere în domeniul creării de bunuri materiale şi valori spirituale.

Pronunţîndu-se cu consecvenţă pentru interzicerea necondiţionată a armei atomice şi cu hidrogen şi pentru folosirea energiei atomice exclusiv în scopuri paşnice, guvernul sovietic a şi întreprins în momentul de faţă acţiunile necesare pentru dezvoltarea prin toate mijloacele a colaborării internaţionale în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice. Guvernul sovietic porneşte totodată de la faptul că colaborarea internaţională în acest domeniu trebuie să excludă cu desăvîrşire folosirea în scopuri militare a materialelor atomice puse la dispoziţie în baza unor acoruri corespunzătoare.

Se înţelege de la sine că colaborarea în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice poate fi eficace numai cu condiţia egalităţii în drepturi a tuturor părţilor interesate, cu condiţia respectării riguroase a suveranităţii naţionale a statelor şi a neamestecului în treburile lor interne, cu condiţia respectării riguroase a înaltelor principii exprimate în Carta O.N.U. O asemenea colaborare poate fi rodnică numai în cazul cînd ea nu va aduce prejudicii securităţii diferitelor state şi cînd ajutorul acordat nu va fi condiţionat de nici un fel de cereri cu caracter politic sau militar.

Ca unul din statele care şi-a însuşit tehnica producţiei energiei atomice şi care dispune de materii prime atomice, Uniunea Sovietică participă în mod activ la dezvoltarea colaborării internaţionale în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice. Împreună cu alte state, U.R.S.S. participă la măsurile de creare a Agenţiei internaţionale pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice.

Guvernul sovietic consideră că posibilităţile de dezvoltare a colaborării internaţionale în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice n-au fost nici pe departe epuizate. Aceasta se referă în special la dezvoltarea colaborării în acest domeniu, pe bază regională. În prezent, atenţia cercurilor largi ale opiniei publice este atrasă tot mai mult de problema organizării colaborării în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice între statele europene. Dezvoltarea unei asemenea colaborări între ţările Europei ar contribui în mare măsură la întărirea încrederii dintre ele şi ar corespunde intereselor securităţii europene.

În actualele condiţii, tocmai statele europene, împreună cu S.U.A., au cele mai favorabile premize, printre care existenţa unei industrii înalt dezvoltate, a unei forţe de muncă calificate, a unor cadre de oameni de ştiinţă şi de ingineri bine pregătite şi a resurselor necesare, pentru dezvoltarea colaborării în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice afît între ţările Europei, cît şi pentru acordarea ajutorului corespunzător altor state. Nu se poate însă să nu se sublinieze că în ultima vreme în unele state vest-europene se fac anumite încercări de a folosi năzuinţele fireşti ale popoarelor spre dezvoltarea colaborării internaţionale în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice prin crearea şi în acest domeniu o grupare închisă de cîteva state, ceea ce nu poate să nu îngreuneze o largă colaborare în acest domeniu pe baza întregii Europe. Tocmai o asemenea grupare este prevăzută în planurile de creare a aşa-numitului Euratom — uniune atomică, a unui număr de şase ţări vest-europene: Franţa, Republica Federală Germană, Italia, Belgia, Olanda, Luxemburg.

Proiectul de creare a Euratomului, elaborat de comitetul interguvernamental special al celor şase state menţionate, are în vedere ca acestei organizaţii să i se acorde de fapt dreptul de monopol asupra tuturor materialelor fisionabile, precum şi dreptul de distribuire a acestor materiale în rîndurile statelor membre ale acestei grupări.

Autorii acestui proiect propun ca organele conducătoare ale Euratomului să dispună de drepturi şi împuterniciri care să permită acestei organizaţii să controleze de fapt întreaga industrie atomică, precum şi o mare parte a ramurilor economice legate de această industrie ale statelor participante la această uniune. Aşadar, se propune ca acestei organizaţii să i se imprime de fapt un caracter supranaţional.

Este evident că crearea unei asemenea organizaţii în condiţiile cînd o serie de state din Europa occidentală fac parte din blocuri militare închise, opuse altor state europene, ar face ca activitatea Euratomului să fie subordonată scopurilor militar-strategice ale acestor blocuri. În condiţiile unui asemenea caracter al organizaţiei Euratomului nu se poate aştepta, fireşte, ca ea să-şi desfăşoare activitatea în interesul statelor care nu au posibilitatea de a organiza producţia energiei atomice. Aceasta înseamnă că statele mai puternice din punct de vedere economic şi de fapt marile monopoluri respective din aceste ţări, vor căpăta posibilitatea să folosească Euratomul pentru a-şi impune condiţiile celorlalte ţări mai slabe din punct de vedere economic. Aceasta nu ar putea duce, fără îndoială, decît la intensificarea neîncrederii în relaţiile dintre state şi ar crea dificultăţi suplimentare în calea organizării unui sistem de securitate europeană eficace.

Este de asemenea necesar să se ţină seama de faptul că crearea acestei organizaţii la care va participa numai o parte a Germaniei ar duce la o şi mai mare adîncire a scindării Germaniei în două părţi şi ar îngreuna şi mai mult înfăptuirea măsurilor în vederea creării unui stat german unit, iubitor de pace şi democrat.

Trebuie relevat de asemenea şi faptul că crearea Euratomului ar duce în practică la lichidarea îngrădirilor de orice fel în domeniul producţiei energiei atomice, îngrădiri prevăzute în prezent faţă de Germania occidentală. Aceasta ar permite cercurilor vest germane revanşarde să organizeze în ţara lor producţia armei atomice, ceea ce ar crea o primejdie serioasă pentru cauza păcii în Europa.

Uniunea Sovietică a fost întotdeauna şi este pentru o largă colaborare internaţională în domeniul folosirii paşnice a energiei atomice. Ea nu face un secret din realizările ei în domeniul folosirii paşnice a energiei atomice şi le împărtăşeşte bucuros tuturor ţărilor. Ea acordă un ajutor eficace unei serii de ţări în dezvoltarea cercetărilor în domeniul fizicii nucleare şi folosirii energiei atomice în scopuri paşnice, în construirea de reactori atomici, în pregătirea de specialişti etc.

În vederea colaborării între oamenii de ştiinţă din diferite ţări în cercetările teoretice şi experimentale în domeniul fizicii nucleare şi al lărgirii posibilităţilor de folosire a energiei atomice în scopuri paşnice, din iniţiativa Uniunii Sovietice a fost convocată în martie 1956 la Moscova conferinţa reprezentanţilor a 11 ţări din Europa şi Asia, care au încheiat un acord cu privire la înfiinţarea unei organizaţii internaţionale de cercetări ştiinţifice denumită „Institutul unificat de cercetări nucleare". În conformitate cu acordul încheiat, guvernul sovietic a transferat Institutului unificat de cercetări nucleare Institutul pentru problemele nucleare şi laboratorul de electrofizică cu tot utilajul unical care îi aparţine.

În acord se prevede direct că celelalte state care în viitor vor dori să participe la lucrările Institutului pot anunţa că sînt de acord cu prevederile acordului încheiat şi, la hotărîrea majorităţii statelor membre ale Institutului, vor deveni membre cu drepturi egale.

Aşadar, Institutul unificat de cercetări nucleare deschis participării altor ţări, este menit să devină un centru important de colaborare a oamenilor de ştiinţă din diferite state. Pornind de la faptul că schimbul de cunoştinţe şi de experienţă în domeniul folosirii paşnice a energiei atomice va da un puternic imboldzvoltării continue a ştiinţei atomice şi va contribui la lichidarea suspiciunilor şi a neîncrederii în acest domeniu, în aprilie 1956 Uniunea Sovietică a prezentat spre examinare celei de a 11-a sesiuni a comisiei economice europene propunerea cu privire la crearea, în cadrul acestei organizaţii, a unui organism pentru problemele folosirii energiei atomice în scopuri paşnice.

Făcînd această propunere, guvernul sovietic a pornit de la faptul că unele ţări, îndeosebi ţările mici, nu sînt în stare să rezolve singure problemele complexe legate de folosirea energiei atomice în scopuri paşnice. Probleme ca pregătirea de cadre ştiinţifice, crearea bazei materiale pentru dezvoltarea lucrărilor de cercetări ştiinţifice, crearea şi dezvoltarea producţiei energiei atomice în scopuri paşnice constituie o acţiune deosebit de complexă care necesită cheltuieli uriaşe şi existenţa unei baze tehnice corespunzătoare. Nu încape îndoială că colaborarea pe scară largă a tuturor statelor europene în acest domeniu ar asigura dezvoltarea mai rapidă a producţiei energiei atomice în scopuri paşnice şi ar contribui în mare măsură la ridicarea bunăstării popoarelor.

Atribuind o mare însemnătate colaborării în domeniul folosirii paşnice a energiei atomice, guvernul sovietic consideră că a sosit timpul de a se convoca o conferinţă a ţărilor Europei pentru discutarea problemei creării unei organizaţii europene regionale pentru folosirea paşnică a energiei atomice. O asemenea organizaţie ar putea fi constituită pe o bază interguvernamentală, cu participarea la aceasta a tuturor statelor europene care doresc acest lucru. La o asemenea organizaţie ar putea să participe şi Statele Unite ale Americii.

După părerea guvernului sovietic, la această conferinţă s-ar putea discuta problema drepturilor şi împuternicirilor organizaţiei mai sus menţionate, avîndu-se în vedere ca în cercul competenţelor ei să intre problema că, de pildă studierea aspectelor economice ale folosirii energiei atomice în scopuri paşnice, studierea posibilităţii de a coordona folosirea resurselor de materii prime, acordarea de ajutor tehnic, schimbul de informaţii, acordarea de către statele dezvoltate din punct de vedere atomic a unor consultări tehnice şi ştiinţifice altor ţări, precum şi acordarea de ajutor în domeniul cadrelor; discutarea problemei privind întreţinerea unor legături permanente între organizaţiile internaţionale şi naţionale, existente în Europa, în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice.

Conferinţa ar putea examina, firesc, orice alte propuneri ale statelor privitoare la lărgirea colaborării internaţionale în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice.

Larga dezvoltare a colaborării europene în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice fireşte nu exclude deloc acordurile bilaterale în acest domeniu. Dimpotrivă, acordurile bilaterale, încheiate pe bază de egalitate şi fără ca una din părţi să impună condiţii politice, economice, militare sau alte condiţii incompatibile cu principiile respectării suveranităţii şi independenţei statelor, vor contribui la unirea eforturilor statelor şi la colaborarea între ele în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice.

Guvernul sovietic îşi exprimă convingerea că guvernele tuturor ţărilor interesate vor acorda atenţia cuvenită apelului Uniunii Sovietice de a-şi uni eforturile în acest important domeniu. El îşi exprimă convingerea că o astfel de colaborare a tuturor statelor europene ar contribui în mare măsură la realizarea unui acord cu privire la interzicerea armei atomice şi cu hidrogen şi la scoaterea ei din armamentele statelor, ceea ce, la rîndul său, ar asigura folosirea tuturor materialelor nucleare exclusiv în scopuri paşnice, pentru progresul ştiinţei şi tehnicii, pentru binele oamenilor".

Ceferiştii în preajma „vîrfului de trafic"

Există în fiecare an, în activitatea căilor noastre ferate, o perioadă de muncă încordată, în care capacitatea de transport este solicitată la maximum. Această perioadă, numită în limbajul nostru ceferist „vîrf de trafic" corespunde de obicei toamnei şi lunilor premergătoare ei, cînd grînele s-au treierat şi trebuie transportate la magazii şi silozuri, cînd întreprinderile dau bătălia pentru realizarea planului pe trimestrul III, cînd oamenii muncii se aprovizionează pentru iarnă cu lemne de foc, zarzavaturi, etc., cînd, în sfîrşit, este o mare afluenţă de călători către şi de la staţiunile balneo-climatice. Tot în această perioadă creşte într-un ritm serios volumul mărfurilor exportate. Cum aproape 90 la sută din totalul transporturilor de călători şi mărfuri din ţara noastră este executat pe căile ferate, se înţelege că perioada „vîrfului de trafic" cere din partea ceferiştilor o pregătire serioasă, corespunzătoare, cere măsuri speciale, care să asigure realizarea în bune condiţiuni a tuturor acestor cerinţe ale economiei naţionale. Putem spune pe drept cuvînt că „vîrful de trafic" este pentru ceferişti un examen greu.

Anul acesta sînt semne care dovedesc că perioada vîrfului de trafic va fi mai încărcată decît în anii trecuţi. Încă de pe acum capacitatea de transport a căilor noastre ferate este solicitată la maximum, aproape de nivelul celor mai înalte vîrfuri de trafic. Lunile acestea, de pildă, media zilnică a încărcărilor a reprezentat un indice egal cu 142,7 la sută faţă de primul an al cincinalului trecut şi cu 2,5 la sută mai mare faţă de anul trecut.

Obiectivul nr. 1 — transportul recoltei

Grija pentru transportul noii recolte la timp şi fără pierderi a constituit ca în fiecare an, obiectivul nr. 1 în cadrul pregătirilor pentru perioada „vîrfului de trafic". Pentru noi ceferiştii, această campanie începe cu mult înainte de strînsul recoltei. Planul de etanşare şi tarare a vagoanelor destinate transporturilor de cereale a fost îndeplinit la termen, asigurîndu-se astfel parcul de vagoane bune pentru grîne. Echipe speciale execută reetanşarea vagoanelor la care, între timp, s-au ivit defecte. De asemenea au fost efectuate o serie de alte lucrări auxiliare ca de pildă montarea parascînteilor la locomotive, măsuri speciale împotriva incendiilor, repararea liniilor de garaj de la silozuri şi a magaziilor de cereale. În momentul de faţă căile noastre ferate sînt capabile să satisfacă, în maximum 24 ore, orice cerere de vagoane pentru transportul recoltei. Tot în cadrul pregătirilor pentru recoltare intră transporturile masive şi rapide de maşini unelte şi utilaje necesare pentru campania agricolă de recoltare. Aceste transporturi sînt urmărite în mod special, iar cererile de vagoane sînt satisfăcute în prima urgenţă. Un exemplu în aceeaşi direcţie îl constituie faptul că uzinelor „Semănătoarea" din Capitală, la cerere, li s-au pus la dispoziţie, în decurs de numai cîteva zile, vagoane cu o capacitate aproape egală cu planul pe o lună întreagă.

În privinţa satisfacerii cererilor mult sporite privind transportul de călători, Ministerul Căilor Ferate a luat de asemenea măsuri concretizate în noul grafic de circulaţie care a intrat în vigoare începînd de la 3 iunie. Au fost puse în circulaţie zeci de trenuri noi, printre care un accelerat direct Cluj-Constanţa şi unul Iaşi-Constanţa. În această perioadă au fost puse la dispoziţie, pentru transportul copiilor la staţiuni balneo-climatice, un număr de 213 vagoane. În plus, s-au îndrumat trenuri suplimentare C.C.S. cu copii şi pionieri la munte şi la mare cu care s-au transportat circa 5.000 copii. Viteza comercială a trenurilor de călători, potrivit noului grafic, a crescut cu 7 la sută, asigurînd astfel cu aceleaşi parc de vagoane transportul unui număr mai mare de călători.

În această perioadă, a „vîrfului de trafic", un loc important îl ocupă transportul mărfurilor supuse stricăciunii. Faţă de aceste transporturi se acordă o atenţie deosebită. Ministerul Căilor Ferate a hotărît ca vagoanele încărcate cu mărfuri perisabile să fie urmărite, de la încărcare, pe parcurs, pînă la destinaţie, în mod special.

Toate aceste măsuri enunţate mai sus, împreună cu o judicioasă întocmire a graficului trenurilor de marfă, cu înfiinţarea de noi trenuri, cu măsuri pentru sporirea vitezei comerciale a trenurilor de marfă ne îndreptăţesc să credem că din punct de vedere tehnico-organizatoric vom reuşi să facem faţă tuturor cerinţelor de transport. Totul depinde acum de felul cum vor fi traduse în viaţă aceste măsuri, cum vor fi respectate ele. Cele mai frumoase planuri, cele mai straşnice măsuri rămîn ineficace atunci cînd nu intervin oamenii pentru a le da viaţă.

Din realizările obţinute pînă acum, din felul cum au muncit ceferiştii în luna trecută, din felul cum au fost respectate pînă în prezent măsurile elaborate de conducerea ministerului, putem fi siguri că vom face cu cinste faţă sarcinilor sporite din perioada „vîrfului de trafic". Pe luna iunie planul de transport a fost îndeplinit în întregime, toate cererile au fost satisfăcute fără restanţă. Unul din indicativele de foarte mare importanţă în exploatarea feroviară, tone nete expediate, a fost depăşit cu 5,7 la sută. Pe secţiile suprasolicitate a crescut considerabil numărul trenurilor cu tonaj sporit. Pe distanţa Bucureşti-Craiova, de pildă, numărul trenurilor cu tonaj sporit a crescut cu 14 la sută.

Perioada grea a vîrfurilor de trafic cere din partea tuturor lucrătorilor din transportul nostru feroviar o disciplină şi mai severă, cere o respectare şi mai promptă a ordinelor şi dispoziţiilor conducerii ministerului, cere o intensificare a întrecerii socialiste. Trecerea cu succes a acestui greu examen este strîns legată de remedierea lipsurilor pe care le mai avem în munca noastră. Aşa de pildă pe unele secţii de remorcare sînt prea multe restricţii de viteză care se prelungesc peste termenul aprobat. Între Craiova şi Bucureşti de pildă, unele restricţii de viteză obligă mecanicul să oprească trenul tocmai la atacarea unei rampe, ceea ce constituie o piedică serioasă în remorcarea trenurilor cu un tonaj sporit. Direcţia Generală a întreţinerii din ministerul nostru nu s-a preocupat în suficientă măsură de ridicarea restricţiilor de viteză, neluînd măsurile corespunzătoare pentru ca lucrările de întreţinere şi reparaţie a căii să fie făcute cît mai repede. Avem de luptat de asemenea împotriva unui mare procent de opriri la semnale, la intrarea în staţii, fapt care duce la întîrzierea trenurilor, la creşterea consumului de combustibil. Numai în luna iunie de pildă, opririle la semnale au pricinuit trenurilor de marfă întîrzieri totalizînd 97.530 minute. Combustibilul cheltuit din această cauză ar fi fost suficient pentru remorcarea a cîteva zeci de trenuri pe distanţa Bucureşti—Craiova. Toate aceste probleme trebuie să stea în atenţia Direcţiilor Regionale C.F.R. să fie o preocupare de frunte a tuturor şefilor de depou

A. Moisi
locţiitor al ministrului Căilor Ferate

Datoria întreprinderilor care au mărfuri de transportat

O importantă contribuţie la buna desfăşurare a transporturilor pe calea ferată au de adus întreprinderile şi instituţiile beneficiare la transport. Ceferiştii se străduiesc să transporte mărfurile la timp şi în cele mai bune condiţii de siguranţă a circulaţiei, depun toate eforturile ca aceste transporturi să fie făcute la un preţ de cost cît mai scăzut, ca vagoanele solicitate să fie puse la dispoziţie în cel mai scurt timp. Datoria întreprinderilor cliente este de a elibera cît mai repede vagoanele, de a respecta indicaţiile unităţilor C.F.R. Aceasta este cu atît mai necesar cu cît este nu numai în interesul întreprinderii respective şi al căii ferate dar, în primul rînd, este în interesul economiei noastre naţionale.

Dacă majoritatea întreprinderilor şi instituţiilor cărora căile noastre ferate le prestează transporturi dau dovadă de înţelegere faţă de necesitatea respectării acestor indicaţii, sînt unele care provoacă mari greutăţi. Una din aceste greutăţi este nedezvoltarea fronturilor de încărcare şi descărcare. Datorită dezvoltării necontenite a economiei naţionale, nu există fabrică sau uzină din ţara noastră care să nu obţină în prezent o producţie mult sporită faţă de anii trecuţi, ceea ce duce, în mod firesc la sporirea cerinţelor de transport. Cu toate acestea frunturile de încărcare-descărcare au rămas, în multe locuri, aceleaşi. Aşa stau lucrurile de pildă, la moara „13 Decembrie" din Capitală, la fabrica de ciment „Stinca" din Brăila, la fabrica de hîrtie Buşteni etc. Acestea solicită vagoane mai multe decît au posibilitatea să încarce pe liniile lor de garaj şi astfel, numai în cursul lunii mai, aceste trei întreprinderi au provocat peste 3.000 vagon-ore locaţie.

O altă greutate provocată căilor ferate de către întreprinderile cliente este proasta întreţinere a liniilor de garaj, situaţie care provoacă stricăciuni materialului rulant şi reduce din viteza de manevrare. Pe liniile de garaj a întreprinderii „Combustibilul" din Galaţi, de pildă, viteza de manevrare reprezintă numai o treime din cea posibilă.

În sfîrşit, o altă mare greutate pe care o avem din partea întreprinderilor cliente este anularea de vagoane comandate sau cererile suplimentare exagerate la sfîrşitul lunii. În primul caz calea ferată aduce vagoanele goale cerute la staţia unde face încărcări întreprinderea respectivă ca apoi să constate că... nu mai era nevoie. Numai pe raza S.E.C.F. Ploieşti, de pildă, în cursul lunii mai, întreprinderile Ministerului Gospodăriei Comunale şi Industriei Locale au anulat comanda pentru 777 vagoane, iar cele ale Ministerului Industriei Materialelor de Construcţii pentru 884 de vagoane. Şi-au făcut oare socoteala tovarăşii care lucrează astfel, fără nici o răspundere, ce pagubă imensă aduc nu numai căilor ferate dar şi economiei ţării?

Faţă de sarcinile mari care stau în faţa căilor noastre ferate, acum în preajma vîrfului de trafic, colaborarea cu întreprinderile cliente trebuie întărită, astfel încît procesul transportului să nu mai arate ca o operaţie distinctă ci ca o continuare firească a procesului de producţie.

Cît priveşte unităţile de cale ferată, ministerul n

Declaraţia făcută de A. A. Gromîko, reprezentantul sovietic în Comisia O. N. U. pentru dezarmare

NEW YORK 13 (Agerpres). — TASS transmite declaraţia făcută de A. A. Gromîko, reprezentantul sovietic în Comisia O.N.U. pentru dezarmare în şedinţa din 12 iulie în care se spune printre altele:

În curînd, a declarat A. A. Gromîko la începutul declaraţiei sale, Comisia O.N.U. pentru dezarmare îşi va termina munca ce i-a fost încredinţată de Adunarea Generală a O.N.U. Ea va trebui să raporteze Organizaţiei Naţiunilor Unite şi totodată popoarelor tuturor ţărilor ce rezultate a obţinut. Comisia O.N.U. pentru dezarmare şi subcomitetul ei s-au întrunit în repetate rînduri aici, la New York, la Londra şi din nou la New York. Am examinat un mare număr de diferite planuri, am discutat numeroase propuneri şi contrapropuneri, am ascultat multe cuvîntări şi observaţii. Dar popoarele, urmărind cu atenţie uriaşa şi cu interesul cel mai mare lucrările noastre, aşteaptă de la noi nu fraze generale şi promisiuni nebuloase, ci acţiuni concrete care să arate că eforturile comisiei pentru dezarmare nu au fost zadarnice.

Atîta timp cît nu va fi realizat un acord cu privire la reducerea înarmărilor şi interzicerea armei atomice va exista primejdia de război, va exista teama faţă de ameninţarea reală de război.

Înţelegînd această primejdie, a arătat în continuare A. A. Gromîko, popoarele din întreaga lume şi-au pus speranţele în lucrările Comisiei O.N.U. pentru dezarmare şi în subcomitetul ei. Avînd experienţa amară a trecutului nu prea îndepărtat, ele consideră pe bună dreptate că rezolvarea problemei dezarmării ar contribui într-o măsură însemnată la precizarea problemei privind căile dezvoltării continue a relaţiilor internaţionale — şi anume dacă istoria va urma calea păcii sau calea războiului. În prezent nu există problemă mai importantă decît problema dezarmării.

I. De ce nu a fost rezolvată pînă în prezent problema dezarmării

Tratativele de după război privind dezarmarea au deja un istoric de peste 10 ani şi ar putea servi drept material pentru o monografie temeinică. Putem fi siguri că dacă o asemenea monografie va fi scrisă cîndva, cititorii ei răbdători după ce vor fi parcurs mii de pagini ale cuvîntărilor şi documentelor, vor pune întrebarea plină de reproş şi nedumerire: cum s-a putut întîmpla ca în urma discutării timp de 10 ani a unei probleme de importanţă vitală pentru întreaga omenire, participanţii la aceste tratative s-au văzut nu mai aproape, ci poate chiar mai departe de posibilitatea rezolvării ei practice decît la începutul lucrărilor şi care este cauza acestei stări de fapt. Noi nu ne putem eschiva de la aceste întrebări şi trebuie să răspundem sincer şi cinstit.

Fireşte că într-o problemă atît de importantă nu trebuie precupeţite nici timp, nici eforturi, nici răbdare, dacă există convingerea că lucrurile vor merge înainte, că se pot obţine oarecari rezultate pozitive. Acest lucru nu poate fi însă nicidecum spus despre lucrările Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

În continuare, A. A. Gromîko citează o seamă de fapte din care rezultă că punctul de vedere al guvernului Statelor Unite s-a schimbat în mod hotărît faţă de atitudinea pe care a adoptat-o în această chestiune cu 10 ani în urmă. Tocmai prin aceasta trebuie explicat în primul rînd faptul că pînă în prezent nu s-a realizat un acord.

Toată lumea ştie că spre deosebire de puterile occidentale, Uniunea Sovietică nu şi-a schimbat cu nici o iotă atitudinea ei principială în abordarea problemei dezarmării: ea a fost şi este pentru interzicerea şi scoaterea din armamentele statelor a armei nucleare, pentru reducerea hotărîtă a forţelor armate şi a armamentelor. Mai mult decît atît, căutînd să se realizeze un acord cît mai grabnic în această problemă, Uniunea Sovietică a mers în repetate rînduri în întîmpinarea puterilor occidentale, acceptînd propunerile prezentate de ele. Şi ce s-a întîmplat? De fiecare dată cînd noi ne afirmam acordul, partenerii noştri exclamau în mod solidar: nu, noi renunţăm la această poziţie!

Printre altele, A. A. Gromîko citează următorul exemplu: în ceea ce priveşte armamentele clasice şi forţele armate, după cum se ştie, Uniunea Sovietică a acceptat propunerea puterilor occidentale cu privire la nivelurile pînă la care acestea trebuie să fie reduse, şi anume: pentru S.U.A., R. P. Chineză şi U.R.S.S. — 1—1,5 milioane oameni, pentru Anglia şi Franţa — 650 000 oameni. A fost însă suficient ca noi să acceptăm această propunere pentru ca puterile occidentale să renunţe imediat la propria lor propunere. Acum ele au propus cifre noi, mărind nivelurile limită pentru U.R.S.S., S.U.A. şi China de la 1,5 la 2,5 milioane oameni, iar pentru Franţa şi Anglia — 750 000 oameni.

Stimaţi domni, sînt imputernicit să declar că Uniunea Sovietică este gata să accepte aceste niveluri noi ca un prim pas şi să încheie un acord corespunzător deşi am prefera să reducem forţele armate în proporţii mult mai mari. Dar care este garanţia că puterile occidentale nu vor renunţa din nou la propunerea lor şi nu vor propune niveluri noi, şi mai ridicate?

Încă o chestiune. În declaraţiile făcute în comisie, reprezentanţii Angliei şi Statelor Unite încearcă din nou să reducă întreaga problemă a dezarmării la problema controlului, prezentînd lucrurile ca şi cum Uniunea Sovietică ar vrea „dezarmare fără control". De aceea trebuie să declar încăodată că Uniunea Sovietică rămîne ferm la punctul ei de vedere că trebuie creat un sistem eficace de control internaţional asupra îndeplinirii acordului cu privire la dezarmare şi la interzicerea armei nucleare. Vă aminteşti perfect domnilor, că Uniunea Sovietică a prezentat un sistem amănunţit elaborat al unui asemenea control, sistem care oferă garanţii sigure împotriva unui atac prin surprindere al agresorului împotriva altor ţări. Guvernul sovietic a propus să se instituie un control internaţional pe toate marile aeroporturi, în noduri feroviare, porturi şi în principalele noduri rutiere, pentru a avea posibilitatea de a preîntîmpina un atac prin surprindere al unui agresor.

Mai departe, reprezentantul U.R.S.S. se ocupă de ceea ce propun în schimb puterile occidentale. El arată că puterile occidentale reduc întreaga chestiune la efectuarea de fotografii din avion şi la crearea de regiuni experimentale „pentru precizarea unor probleme ale inspecţiei". Făcînd o critică documentată a aşa-ziselor propuneri occidentale, Gromîko a declarat că puterile occidentale sînt preocupate într-o măsură mai mare să folosească problema de importanţă vitală a dezarmării în scopuri propagandistice, decît să o rezolve în mod practic. Este limpede că o asemenea atitudine nu numai că nu contribuie la succesul lucrărilor noastre, ci duce acţiunea în impas.

În continuarea expunerii sale, Gromîko se ocupă de recentele reduceri ale forţelor armate ale U.R.S.S. şi ale statelor de democraţie populară şi de ecoul pe care l-au provocat aceste măsuri în cercurile conducătoare din Occident.

Trebuie constatat — a spus Gromîko — că şi această acţiune importantă a Uniunii Sovietice şi a celorlalte state democratice, aprobată cu căldură de toate popoarele, a provocat o reacţie mai mult decît ciudată a anumitor cercuri de răspundere de la Washington. În timp ce unii din reprezentanţii acestor cercuri încearcă să asigure opinia publică că reducerea de către Uniunea Sovietică a forţelor sale armate... ar spori şi mai mult puterea ei militară, alţii se lamentează în mod sincer: Cum de s-a putut întîmpla aceasta? Cu ce drept şi-a permis partea sovietică o dezarmare unilaterală?

După cum se vede, anumiţi politicieni s-au încurcat în aşa măsură, încercînd cu orice preţ să prezinte negrul drept alb şi albul drept negru, că ei înşişi nu mai înţeleg situaţia neplăcută în care se află, lamentîndu-se că Uniunea Sovietică nu se înarmează ci se dezarmează.

Fără îndoială reducerea unilaterală a efectivului forţelor armate şi a înarmărilor nu înlătură nicidecum problema necesităţii unui acord internaţional cu privire la dezarmare, inclusiv şi privitor la interzicerea armei nucleare, dacă se vor ivi cel puţin unele indicii că un astfel de acord poate fi realizat şi va duce într-adevăr la reducerea înarmărilor **Uniunea Sovietică va continua şi pe viitor eforturile sale îndreptate spre realizarea unui acord general cu privire la dezarmare.**

Uniunea Sovietică consideră că situaţia internaţională actuală permite statelor să păşească pe calea înfăptuirii de către fiecare dintre ele a unor măsuri concrete în vederea reducerii armamentelor şi a efectivului forţelor lor armate pînă la realizarea unui acord internaţional cu privire la problema dezarmării.

II. Dezarmarea şi problemele politice internaţionale nereglementate

Numai într-o singură privinţă experienţa de zece ani a şedinţelor noastre nu a fost în cadar: unii diplomaţi occidentali au acumulat o experienţă destul de mare ca să creeze cu ajutorul argumentării verbale aparenţa ca ei ar fi pentru dezarmare, cu toate că fac de fapt totul pentru a nu permite realizarea unui acord cu privire la dezarmare şi cu atît mai mult să nu admită înfăptuirea unor măsuri practice în vederea reducerii efectivului forţelor armate sau a armamentelor. Probabil că acessta derutează pe unii. Să examinăm unul din cele mai noi exemple ale unor asemenea subterfugii verbale la care recurg puterile occidentale atunci cînd vine vorba de dezarmare.

Se ştie că eforturile consecvente şi repetate ale Uniunii Sovietice în vederea realizării unui acord în problema dezarmării au înlăturat o mare parte a obiecţiunilor occidentului împotriva propunerilor sovietice. În prezent se aduce un argument artificial: ni se spune că nu se poate rezolva problema reducerii armamentelor fără a rezolva în prealabil problemele internaţionale litigioase.

În propunerile puterilor occidentale se spune în prezent că dezarmarea trebuie înfăptuită în etape în funcţie de reglementarea divergenţelor politice cu privire la problemele internaţionale litigioase. Prin urmare se presupune că aceste divergenţe să fie de asemenea reglementate în etape? Pe cînd trebuie planificată rezolvarea unora sau altora dintre probleme? Cum să se stabilească ordinea reglementării problemelor?

Respingînd aceste argumente, Gromîko arată că este absolut imposibil să se întocmească un plan calendaristic de rezolvare a tuturor problemelor mondiale, să se prevadă din timp toate etapele reglementării politice. Planificarea etapelor dezarmării în funcţie de „etapele" reglementării politice înseamnă a prevedea dinainte pentru problema dezarmării numai o singură etapă — etapa imposibilităţii de a fi rezolvată.

Trăgînd concluziile, A. A. Gromîko arată: Trebuie să privim adevărul în faţă: aceste cercuri nu doresc reglementarea problemelor politice urgente, deoarece ele sînt interesate în cursa înarmărilor. Oricine înţelege că rezolvarea acestor probleme ar atrage după sine slăbirea continuă a încordării internaţionale, iar aceasta ar îngreuna mult situaţia acelora care cer contribuabililor să acopere cheltuielile din ce în ce mai mari pentru cursa înarmărilor.

Pentru a justifica cursa foarte rentabilă a înarmărilor, cercurile monopoliste se străduiesc să zădărnicească reglementarea problemelor politice urgente, să accentueze divergenţele existente între puteri, să împiedice normalizarea relaţiilor între state şi să continue „războiul rece".

O ilustrare caracteristică a acestei politici o constituie următoarele fapte petrecute în ultimele zile.

La 4, 5, 9 şi 10 iulie a.c. au avut loc violări grosolane ale spaţiului aerian al Uniunii Sovietice de către avioane militare ale S.U.A. Aceste violări fără precedent ale frontierelor aerine ale Uniunii Sovietice de către avioane americane nu pot fi calificate altfel decît zboruri premeditate de recunoaştere, menite să înrăutăţească relaţiile dintre U.R.S.S. şi S.U.A. Totodată, aceste zboruri aruncă lumină asupra motivelor adevărate ale recentei propuneri americane cu privire la fotografierea din avion.

Nu este greu de constatat că asemenea acţiuni din partea anumitor cercuri din S.U.A. nu pot contribui la stabilirea încrederii şi îmbunătăţirea relaţiilor dintre state. Totodată asemenea acţiuni nu ne pot apropia de rezolvarea problemelor internaţionale nereglementate.

Nu încape nici o îndoială că problemele internaţionale litigioase ar fi fost de mult rezolvate dacă puterile occidentale ar fi dat dovadă de bunăvoinţă.

În continuare, A. A. Gromîko face o succintă analiză a principalelor probleme internaţionale litigioase şi conchide: Argumentul că problema dezarmării, chipurile, nu poate fi rezolvată atît timp cît nu vor fi rezolvate problemele internaţionale litigioase, are un caracter cu totul artificial, acest argument este tras de păr. Punînd în prezent aceste probleme pe primul plan şi legîndu-le de problema dezarmării, puterile occidentale nu sînt preocupate decît de a crea noi piedici şi de a zădărnici atît dezarmarea cît şi rezolvarea problemelor internaţionale litigioase. Popoarele nu pot admite ca problema dezarmării să fie condiţionată de satisfacerea cererilor politice ale unor guverne care, drept condiţie preliminară pentru realizarea unui acord cu privire la dezarmare, pun rezolvarea altor probleme politice **într-un spirit convenabil lor.**

În lumina celor expuse nu este greu să se constate că proiectul de rezoluţie prezentat la 3 iulie spre examinarea comisiei de către puterile occidentale care prevede aprobarea principiilor fundamentale după care, potrivit părerii autorilor rezoluţiei, trebuie să se călăuzească subcomitetul pentru dezarmare, nu numai că nu uşurează munca subcomitetului, ci, dimpotrivă, o complică şi mai mult. Acest proiect de rezoluţie nu deschide nici o perspectivă pentru rezolvarea practică a problemei dezarmării.

★

De mult timp în Comisia O.N.U. pentru dezarmare şi în subcomitetul ei au loc ample discuţii care n-au dat totuşi deocamdată nici un rezultat practic. Din acest punct de vedere Comisia şi subcomitetul ei au fost imobilizate. Poate că încă nu s-au coapt condiţiile corespunzătoare pentru a rezolva în mod practic problema dezarmării? Sau există o ieşire din impasul în care a intrat Comisia O.N.U. pentru dezarmare şi subcomitetul ei?

Ieşirea din impas constă în a lua neîntîrziat măsuri concrete ducînd la reducerea forţelor armate şi armamentelor şi la interzicerea armei atomice. Uniunea Sovietică a prezentat propuneri care, potrivit convingerii sale profunde, ar putea fi puse la baza acestor măsuri concrete.

Ce dorim şi ce propunem?

ÎN PRIMUL RÎND propunem ca marile puteri să-şi asume obligaţia solemnă de a nu folosi armele atomică şi cu hidrogen, propunem ca armele atomică şi cu hidrogen să fie interzise necondiţionat.

Propunem încheierea unui acord cu privire la interzicerea armelor de exterminare în masă, la distrugerea tuturor stocurilor de bombe atomice şi la încetarea producţiei lor.

Propunem încheierea unui acord cu privire la încetarea imediată a tuturor experienţelor cu arma atomică şi cu hidrogen.

Adoptarea acestor propuneri ar înlătura imediat groaznica primejdie cu care ameninţă omenirea această armă distrugătoare.

Sînt oare aceste propuneri ale Uniunii Sovietice îndreptate împotriva cuiva? Nu. Ele nu ameninţă securitatea nici unui stat. Ele corespund intereselor şi speranţelor tuturor oamenilor, indiferent de poziţia şi convingerile lor. Prima noastră datorie este să îndreptăţim aceste speranţe.

ÎN AL DOILEA RÎND, noi dorim ca forţele armate ale marilor puteri să fie reduse.

După cum se ştie, Uniunea Sovietică a fost şi este pentru reducerea considerabilă a forţelor armate ale S.U.A., U.R.S.S. şi Chinei. Dar, întrucît partenerii noştri nu vor această, noi acceptăm drept prim pas cifra de 2,5 milioane, specificată de ei. Uniunea Sovietică este de acord ca nivelul forţelor armate ale S.U.A., U.R.S.S. şi Chinei să fie stabilit în proporţie de 2,5 milioane de oameni, pentru Anglia şi Franţa în proporţie de 750.000 de oameni, pentru celelalte ţări — de cel mult 150.000—200.000 de oameni, pentru ca drept un al doilea pas forţele armate ale S.U.A., R. P. Chineze şi U.R.S.S. să se reducă pînă la 1—1,5 milioane de oameni, iar ale Angliei şi Franţei — pînă la 650.000 de oameni.

Propunem să fie reduse corespunzător armamentele şi cheltuielile militare ale tuturor acestor ţări.

ÎN AL TREILEA RÎND dorim să fie instituit un control eficient asupra interzicerii armei atomice şi a reducerii armamentelor şi forţelor armate.

Propunem să se instituie un astfel de control care să dea posibilitatea de a se verifica efectiv felul în care un stat sau altul îşi îndeplineşte obligaţiile în domeniul dezarmării. Propunerile sovietice prevăd un control real asupra desfăşurării dezarmării şi nu asupra cursei înarmărilor. Aş vrea să reamintesc în special de propunerile sovietice prezentate la 27 martie anul acesta în subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. Ele prevăd crearea unui organ de control internaţional cu cele mai largi drepturi şi împuterniciri mergînd pînă la inspectarea unităţilor militare, depozitelor, echipamentului militar şi muniţiilor, bazelor militare terestre, navale şi aeriene şi uzinelor de armament.

ÎN AL PATRULEA RÎND guvernul sovietic cheamă din nou toate puterile să adopte proiectul „Declaraţiei statelor cu privire la măsurile pentru întărirea păcii generale şi securităţii popoarelor", propus de Uniunea Sovietică şi care prevede ca înainte de interzicerea completă a armei atomice şi cu hidrogen, urmată de încetarea fabricării ei şi de scoaterea ei din armamente, statele trebuie să renunţe la folosirea acestei arme, precum şi la folosirea forţei şi a ameninţării cu forţa.

Această propunere corespunde spiritului şi literei Cartei Organizaţiei Naţiunilor Unite, năzuinţelor sincere ale tuturor popoarelor iubitoare de pace. Renunţarea la folosirea forţei în rezolvarea problemelor internaţionale ar îmbunătăţi imediat atmosfera relaţiilor între ţări.

Prezentînd propunerile sale, guvernul sovietic porneşte de la premiza că realizarea simultană a unui acord în toate chestiunile cu privire la dezarmare ar fi cea mai bună rezolvare a problemei dezarmării. Dar dacă se va considera că în interesul cauzei este indicat ca realizarea unui acord cu privire la armamentele clasice să nu se condiţioneze de un acord cu privire la arma atomică şi invers, guvernul sovietic va sprijini propunerea de a se rezolva problema dezarmării pe etape. Cum a arătat pe bună dreptate aci reprezentantul Iugoslaviei, I. Brilej, rezolvarea problemei dezarmării pe etape ar putea uşura realizarea unui acord între puterile respective şi ar putea scoate din impas tratativele cu privire la dezarmare.

Dacă vom aduce o contribuţie precisă şi concretă la cauza dezarmării, vom deschide calea spre o colaborare paşnică rodnică între popoare pentru binele prosperităţii şi progresului general. Dacă însă vom prezenta Adunării Generale a O.N.U. numai un raport despre divergenţele noastre, vom provoca iritarea şi nemulţumirea legitimă a popoarelor care sînt sătule pînă în gît de cursa înarmărilor, de politica blocurilor militare şi a „războiului rece".

Opinia publică internaţională nu poate fi adormită prin comunicate liniştitoare despre pretinsele succese pe care chipurile le-ar fi obţinut comisia noastră. Nu se poate permite unor cercuri să continue să se îndeletnicească cu goana înarmărilor. Îndărătul discuţiilor despre dezarmare.

Masele largi populare au destulă experienţă pentru a deosebi jocul diplomatic în jurul problemei dezarmării de rezolvarea reală a acestei probleme arzătoare. Este timpul să se pună capăt vorbăriei şi însfîşit să se treacă în mod practic la dezarmare. Popoarele ne judecă şi ne vor judeca nu după planuri şi discursuri grandilocvente ci după faptele concrete.

Să arătăm deci prin faptele noastre concrete că îndeplinim voinţa popoarelor tuturor ţărilor care sînt dornice de pace, muncă paşnică şi viaţă liniştită, fără teamă pentru ziua de mîine.

Lucrările Comisiei O.N.U. pentru dezarmare

NEW YORK 13 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 iulie au avut loc două şedinţe ale Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. În şedinţa de dimineaţă a luat primul cuvîntul A. A. Gromîko, reprezentantul U.R.S.S. Reprezentanţii S.U.A., Iranului, Angliei, Franţei, Canadei, Australiei şi Perului au făcut apoi observaţii pe marginea declaraţiei lui A. A. Gromîko. Trăsătura comună a majorităţii acestor observaţii a fost apărarea politicii de înjghebare a grupărilor militare închise. Reprezentantul S.U.A., Lodge, a negat existenţa unei contradicţii între poziţia din trecut şi cea actuală a S.U.A. în problema încetării cursei înarmărilor. El a declarat că există o contradicţie între chemarea sovietică la interzicerea armei atomice şi faptul că „în prezent este imposibil" controlul acestei interdicţii.

Nutting, reprezentantul Angliei, s-a pronunţat de asemenea în favoarea pactului de la Bagdad, repetînd afirmaţiile anterioare potrivit cărora acest bloc militar ar fi „pur defensiv". Nutting a declarat în continuare că cuvîntarea rostită de reprezentantul U.R.S.S., A. A. Gromîko, conţine „momente încurajatoare", dar că în ceea ce priveşte aceste puncte, el preferă să se pronunţe după o studiere mai amănunţită a textului cuvîntării reprezentantului sovietic.

Observaţiile făcute de reprezentantul Franţei, Moch, au arătat că puterile occidentale caută deja căi pentru a se dezice de propunerile lor din trecut cu privire la nivelurile la care urmează să fie reduse forţele armate ale statelor. Moch a declarat că nivelurile forţelor armate, propuse de Statele Unite, cu care reprezentantul Uniunii Sovietice s-a declarat tocmai acum de acord, sînt acceptabile pentru puterile occidentale numai în cazul în care concomitent vor fi luate măsuri pentru încetarea cursei armei atomice. După cum se ştie însă, reprezentanţii puterilor occidentale resping cu îndîrjire propunerile sovietice îndreptate spre interzicerea totală a armei atomice sub pretextul că interzicerea armei atomice ar fi imposibilă şi că această imposibilitate ar fi „dovedită din punct de vedere ştiinţific".

Reprezentantul Uniunii Sovietice, A. A. Gromîko, a luat a doua oară cuvîntul pentru a face observaţii în legătură cu declaraţia reprezentantului S.U.A., Lodge. Reprezentantul S.U.A., a spus Gromîko, confundă o problemă cu alta: Problema poziţiei guvernului S.U.A. faţă de interzicerea armei nucleare, care este împotriva unei asemenea interziceri, cu problema posibilităţilor tehnice de control asupra materialelor atomice şi asupra fabricării acestor materiale atomice. A doua problemă a existat şi în anul 1946, cînd Statele Unite au votat pentru rezoluţia care chiamă la interzicerea armei atomice, ca şi a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă.

În prezent guvernul S.U.A. şi-a schimbat fundamental poziţia. Dl. Lodge se preface că nu vede această deosebire esenţială între cele două probleme, şi aceasta nu este întîmplător. Ni se pare că adepţilor cursei înarmărilor le este foarte greu să dea răspunsuri convingătoare la întrebările care le-au fost puse.

În şedinţa din după amiaza zilei de 12 iulie a Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, conform hotărîrii comisiei, s-a dat cuvîntul reprezentantului Indiei, Krishna Menon. El a expus punctul de vedere al guvernului său în problema încetării cursei înarmărilor.

Citînd numeroase dovezi aduse de oameni de ştiinţă americani, englezi şi alţii, Menon a subliniat primejdia pe care o reprezintă radiaţiile şi cenuşa radioactivă în urma exploziilor experimentale ale armelor atomice şi cu hidrogen.

Menon s-a pronunţat împotriva propunerii cu privire la încetarea exploziilor experimentale ale armei nucleare Moch a declarat că Franţa poate fi de acord numai cu propunerea privind îngrădirea exploziilor experimentale.

Reprezentantul Angliei, Nutting a declarat că guvernul său nu poate să împărtăşească pe deplin punctul de vedere al Indiei în problema interzicerii exploziilor nucleare experimentale. În mare parte el a fost de acord cu declaraţia reprezentantului francez, dar şi-a rezervat dreptul de a se exprima mai tîrziu în această problemă.

Menon a expus pe larg propunerea indiană cu privire la „armistiţiul în înarmări", la baza căruia stă propunerea cu privire la încetarea producerii pe viitor a materialelor dezagregante pentru producţia de arme.

Propunerea indiană nu prevede însă interzicerea folosirii armei atomice deja existente sau producţia ei din materialele care au fost acumulate pînă în prezent. În cuvîntarea sa, Menon a declarat că ţara sa salută măsurile unilaterale ale guvernului sovietic în vederea reducerii forţelor sale armate.

Reprezentantul Franţei, Moch, s-a pronunţat împotriva propunerii cu privire la încetarea exploziilor experimentale ale armei nucleare Moch a declarat că Franţa poate fi de acord numai cu propunerea privind îngrădirea exploziilor experimentale.

Reprezentantul Angliei, Nutting a declarat că guvernul său nu poate să împărtăşească pe deplin punctul de vedere al Indiei în problema interzicerii exploziilor nucleare experimentale. În mare parte el a fost de acord cu declaraţia reprezentantului francez, dar şi-a rezervat dreptul de a se exprima mai tîrziu în această problemă.

Sport

INTERVIUL NOSTRU

Aprecieri şi proiecte după cucerirea unui campionat mondial

Victoria repurtată la campionatul mondial de echipa feminină de handbal a ţării noastre continuă să fie în centrul atenţiei opiniei sportive care comentează, cu lux de amănunte, performanţa realizată de reprezentativa noastră în R.F. Germană. Interesul dovedit în jurul acestui eveniment, interes justificat cu prisosinţă de faptul cîştigării titlului mondial ne-a determinat să solicităm un interviu tovarăşului I. Balaş, vicepreşedinte al C.C.F.S. conducătorul delegaţiei R.P.R. la campionatul mondial de handbal.

Discuţia cu interlocutorul nostru a început cu întrebarea:

— **Cum a cîştigat echipa noastră titlul mondial?**

— În preziua începerii campionatului, am constatat că echipele participante şi conducătorii handbalului german considerau că echipa noastră va avea de spus un cuvînt greu în desemnarea campioanei mondiale. A contribuit, în special, la aceasta faptul că înaintea plecării la campionat echipa noastră, jucînd în deplasare, a terminat la egalitate, 4—4, cu echipa R. P. Ungare.

În cadrul campionatului, toate meciurile s-au dovedit a fi foarte deschise, echipele participante arătîndu-se de forţe sensibil egale. De aceea, cu atît mai meritoriu mi-a apărut victoria finală a echipei noastre. Forţa ei, care a determinat în ultimă instanţă succesul repurtat, a constat în excepţionala ei putere de luptă, generată de caldul patriotism ce a însufleţit-o. În excelenta ei pregătire fizică şi tactică.

— **De ce aprecieri s-a bucurat echipa noastră?**

— Jocurile şi rezultatele obţinute au cucerit echipei bune aprecieri. Spectatorii au aplaudat-o, iar specialiştii au ţinut să-i sublimeze tinereţea, puterea ei de luptă, precum şi faptul că viitorul îi deschide largi perspective, tocmai datorită tinereţei ei.

L-am determinat mai greu pe interlocutorul nostru să răspundă la întrebarea:

— **Dintre jucătoarele noastre care s-a impus mai mult?**

Aceasta pentru faptul că, pe bună dreptate, victoria dobîndită este meritul întregii echipe. Totuşi, cu tact, diplomatic, tov. I. Balaş, a terminat prin a ne răspunde:

— Întreaga echipă, toate jucătoarele s-au impus. Dacă, totuşi, e necesară o subliniere aparte, socot că pot folosi pentru aceasta declaraţia făcută de selecţionerul unic al echipei germane de fotbal, Herberger, care a declarat după un joc al echipei noastre, la care a asistat: Ar fi mare lucru dacă în echipa de fotbal a Germaniei am avea un portar de valoarea jucătoarei romîne Irina Nagy.

Discuţia a alunecat apoi firesc la legăturile de prietenie ce se realizează pe calea întîlnirilor sportive:

— **Aţi stabilit relaţii noi?**

— Campionatul mondial de handbal a fost un bun prilej pentru un contact mai larg cu reprezentanţii diferitelor ţări prezenţi în R. F. Germană. Atît cu federaţia germană cît şi cu alte federaţii, am dus discuţii mai avansate. Pentru moment, pot să vă spun că urmează să perfecţiăm o dublă întîlnire R.P.R.—Franţa, între echipele feminine, şi o partidă cu R. F. Germană, la handbalul masculin. Toate aceste întîlniri vor avea loc în anul 1957.

★

În R.F. Germană, aşa cum ne-a arătat în încheiere tov. I. Balaş, echipa noastră de handbal a avut o primire plină de atenţie din partea organizatorilor campionatului. Dacă adăugăm la aceasta imparţialitatea şi sportivitatea de care a dat dovadă publicul spectator german, excelent cunoscător al jocului de handbal, sintetizăm mai bine atmosfera în care s-a desfăşurat ediţia din acest an a campionatului mondial de handbal feminin, în care echipa ţării noastre şi-a înscris numele în cartea de aur a competiţiei.

B. BERCEANU

R. P. R. — R. P. Bulgaria (juniori) la atletism

Azi şi mîine Stadionul Republicii din Capitală găzduieşte cea de a treia ediţie a tradiţionalei întîlniri internaţionale de atletism dintre reprezentativele de juniori şi junioare ale R. P. Romîne şi R. P. Bulgaria.

Programul zilei de azi începe la orele 17, odată cu deschiderea festivă, după care se vor desfăşura în continuare următoarele probe: 110 m. garduri; lungime băieţi; înălţime băieţi; disc fete, 10 km. marş; greutate băieţi; suliţă fete; 100 m. plat băieţi; 100 m. plat fete; 400 m. plat băieţi; ciocan; înălţime fete (tentativă de record-Iolanda Balaş), 500 m. plat fete; 1500 m. plat; ştafetă 4x100 m. fete; ştafetă 4x100 m. băieţi.

Locomotiva (Bucureşti) a întrecut Spartak (Brno) cu 6-3 (4-1)

Echipa de fotbal Locomotiva Bucureşti a repurtat un frumos succes în cadrul turneului pe care-l întreprinde în R. Cehoslovacă. Feroviarii bucureşteni au jucat viteri la Brno cu formaţia Spartak pe care au învins-o cu scorul de 6-3 (4-1). Punctele echipei noastre au fost realizate de Georgescu (3), Olaru (2) şi Filote. Duminică echipa Locomotiva va întîlni la Opava selecţionata oraşului, urmînd ca joi 19 iulie să joace la Gottwaldow cu o reprezentativă locală.

(Agerpres)

Pe scurt

● În cel de al doilea joc susţinut în R. P. Polonă, echipa „Progresul" Oradea a pierdut la limită, (1—2), în faţa formaţiei Gornik (Radlin), din categoria B. Orădenii au marcat prin Toth.

● Echipa de handbal masculin a C.C.A. va pleca în R. D. Germană unde a fost invitată să susţină două meciuri, în zilele de 22 şi 24 iulie. La aceleaşi date o echipă din R. D. Germană va evolua în ţara noastră, jucînd la Reşiţa cu formaţia locală Energia şi, respectiv, la Bucureşti cu o selecţionată a asociaţiei Ştiinţa.

● Jucînd în R. P. Ungară cu echipa Tatabanyaiz, Minerul Energia Petroşani a pierdut cu 0—1 (0—0). Punctul partidei a fost înscris de Lahos, în minutul 73, dintr-o lovitură de la 11 m.

PROGRAMUL CONCURSULUI PRONOSPORT NR. 29
etapa din 22 iulie 1956

1. R.P. Polonă — R. D. Germană—A (pronostic la pauză).
2. R. P. Polonă — R. D. Germană—A (pronostic final).
3. R. D. Germană — R. P. Polonă—B
4. R. D. Germană — R. P. Polonă (tineret).
5. Selecţionata Recolta (R.P.R.) — Selecţionata Traktor (R.P.U.).
6. Kinzsi Budapesta — Slovan Bratislava
7. Spartak Moscova — Torpedo Moscova
8. Şahtior Stalino — Rezervele de muncă Leningrad
9. Lokomotiv Sofia — Spartak Plovdiv.
10. Minior Dimitrov — Narodnaia Armia Plovdiv
11. Spartak Plovdiv — Udarnik Sofia
12. Spartak Stalin — Uzina 12 Sofia

INFORMAŢII

Vineri dimineaţa a plecat cu avionul spre Moscova o delegaţie de vechi militanţi ai mişcării muncitoreşti din ţara noastră în frunte cu tovarăşul M. Gh. Bujor, care au fost invitaţi să viziteze Uniunea Sovietică.

★

Joi au sosit în Capitală, înapoindu-se din R. F. Germană, prof. I. Pavel şi dr. H. Seropian, care au participat la Simpozionul privind bolile ficatului care a avut loc la Freiburg între 28 iunie şi 1 iulie.

Tot joi s-a înapoiat în ţară acad. Al. Rădulescu care între 28 iunie şi 2 iulie a luat parte la a treia Conferinţă ştiinţifică internaţională a bolilor reumatismale de la Aix-les-Bains (Franţa).

★

Vineri dimineaţa au început în sala din str. Mihail Eminescu din Capitală, lucrările consfătuirii pe ţară cu tema „Introducerea şi extinderea electrotehnologiei în industrie" organizată de Consiliul Central A.S.I.T. (Agerpres).

Marele succes repurtat de artiştii noştri în Franţa

(Urmare din pag. 1-a)

lui Naţional „I. L. Caragiale", a spus între altele:

Ne-am convins odată mai mult cu ocazia greului examen de la Paris că avem un minunat colectiv de actori şi de tehnicieni care îşi dau seama de preţuirea de dragoste şi de sprijinul pe care partidul şi guvernul nostru le acordă artei şi slujitorilor ei. Conştienţi de greaua lor sarcină — de ambasadori ai artei teatrale româneşti — timp de două săptămîni, în inima Franţei, la Paris, alături de cele mai reprezentative colective teatrale din 20 de ţări, ei şi-au făcut datoria de cetăţeni ai patriei noastre.

Vorbind despre contribuţia adusă de tehnicieni la succesul Teatrului Naţional, V. Moldovan a continuat: Trebuie să mai amintesc că tehnicienii noştri, în preajma primului spectacol, nu s-au odihnit 26—27 ore. Trebuiau să transporte decorurile în sală, de unde nu plecase încă teatrul din R.P. Polonă şi au început să monteze totul, pentru ca a doua zi dimineaţa să aibă loc prima repetiţie. Au lucrat pînă tîrziu seara, calmi, demni şi veseli, ajutaţi prietenesc de tehnicieni francezi.

De asemenea este de remarcat faptul că tehnicienii noştri, avînd ca sarcină principală aceea de a mînui decorurile, de a pune la punct scena, au prezentat totodată una dintre cele mai reuşite figuraţii în „O scrisoare pierdută", alături de tinerii noştri actori.

La întrebările ce au fost puse au dat răspunsuri tovarăşii Paul Cornea, maestrul emerit al artei, Al. Finţi şi artistul emerit Moni Ghelerter.

(Agerpres)

La sărbătoarea națională a Franței

Intre marile evenimente care nu-și pierd strălucirea în scurgerea vremii se află înscrisă și marea revoluție franceză. De la memorabila zi de 14 iulie 1789, cînd poporul Franței, însetat de egalitate și libertate, a dărîmat Bastilia — simbolul feudalismului — se împlinesc astăzi 167 de ani.

Revoluția franceză a adus societății transformări calitative, esențiale, a deschis o eră nouă în istoria Franței și a întregii omeniri. Luînd armele în mîini și înfăptuind insurecția armată, poporul francez a dat o lovitură nimicitoare orînduirii feudale și a vestit apariția pe scena istoriei a unui nou regim social, superior celui vechi.

Masele populare franceze au săvîrșit în 1789 un act cu un ecou puternic, cum nu a avut nici un alt eveniment pînă atunci. Istoricii consemnează că întregul secol al XIX-lea a purtat pecetea revoluției franceze. Deoarece importanța și urmările ei au depășit cu mult hotarele Franței și ale epocii respective, revoluția franceză a intrat în istorie ca unul din marile momente ale omenirii. De aceea ziua de 14 iulie, sărbătoarea națională a Franței, primește, în fiecare an, omagiul tuturor popoarelor lumii.

De-a lungul a mai bine de un veac și jumătate de cînd a fost înfăptuită, revoluția franceză prin exemplul și semnificația ei, nu și-a pierdut actualitatea, a fost mereu prezentă cu un imbold în inimile celor ce luptau pentru libertate. Purtînd cu cinste în noile momente istorice tradițiile revoluționare din 1789, partizanii francezi au dat lovituri grele armatelor fasciste în cursul celui de-al doilea război mondial.

Tradițiile de luptă pe care revoluția din 1789 le-a dăruit poporului Franței sînt apropiate poporului nostru. După veacuri de asuprire, izbutind să-și dobîndească independența națională, să înfăptuiască în practică mărețele idei de egalitate și libertate pentru cei mulți, poporul nostru a privit și privește astăzi cu simpatie revoluția franceză și o prețuiește ca pe un mare eveniment, deschizător de drumuri în istorie.

În același timp, astăzi tot mai mulți francezi iau cunoștință cu bucurie și satisfacție de realizările pe care — după eliberarea sa de la 23 August 1944 — poporul nostru le obține pe drumul construirii socialismului.

Cetățenii patriei noastre își exprimă în această zi satisfacția că relațiile dintre Republica Populară Română și Republica Franceză se îmbunătățesc. Aceste relații au bogate tradiții în trecut și ating cele mai variate sfere de activitate. Recenta călătorie în Franța a ministrului Comerțului Exterior al Republicii Populare Romîne a contribuit la o mai bună cunoaștere reciprocă a vieților economice, a capacităților și posibilităților de import și export ale celor două țări. Volumul de mărfuri stabilit pentru 1956 prevede schimburi în valoare de circa 33 milioane de dolari de ambele părți. Aproape o treime din acest volum a fost acoperit încă din primele luni. Tot în baza acordurilor stabilite, se va livra și instala un post de televiziune de producție franceză în țara noastră. Schimburile culturale franco-romîne s-au desfășurat anul acesta pe baza unui program, ceea ce constituie un pas înainte spre intensificarea și întărirea și pe mai departe a unor asemenea legături spre binele ambelor țări. Turneul Teatrului „L'Atelier" la București și turneul Teatrului Național „I. L. Caragiale" la Paris, vizitele unor medici francezi în țara noastră și ale unor medici romîni în Franța, expoziția de pictură franceză deschisă la București, sînt numai cîteva din manifestările care dovedesc întărirea firească a legăturilor de prietenie romîno-franceze.

Exprimîndu-și dorința de a continua colaborarea multilaterală, între Franța și Romînia, poporul romîn adresează poporului francez cele mai bune urări cu prilejul sărbătorii sale naționale.

Poziția guvernului britanic în problema Ciprului expusă de Eden

LONDRA 13 (Agerpres). — La 12 iulie, Anthony Eden a declarat în Camera Comunelor că Anglia va trece neîntîrziat la elaborarea planului „autoadministrării interne" a Ciprului.

Declarația sa a stîrnit în rîndurile laburiștilor puternice proteste. Deputații laburiști au insistat ca primul ministru să expună poziția guvernului față de cererea populației cipriote de a se acorda dreptul la autodeterminare.

Eden a afirmat că problema autodeterminării „conține în mod vădit elementele unui pericol serios pentru întregul viitor al părții răsăritene a Mării Mediterane". Guvernul englez, a adăugat Eden, consideră că „în prezent nu se poate asigura succesul pe această cale". Explicînd poziția guvernului englez, Eden a afirmat că rezolvarea problemei cipriote trebuie, după părerea sa, să asigure „nu numai apărarea intereselor engleze în Cipru și în partea răsăriteană a Mării Mediterane, ci și a intereselor Turciei și celorlalte țări față de care Anglia are obligații asumate prin tratate".

Foști spioni care acționau împotriva R. D. Germane dezvăluie adevărul

BERLIN 13 (Agerpres). — ADN transmite: La 12 iulie a avut loc la Berlin în prezența unui mare număr de reprezentanți ai vieții publice, o conferință de presă la care au fost citate noi fapte dovedind activitatea criminală a serviciului de spionaj american care acționează în Berlinul occidental. Printre cei prezenți la conferința de presă se aflau foști agenți ai organizației de spionaj din Berlinul occidental care au fost arestați de organele securității de stat a R.D. Germane, sau care s-au predat de bună voie acestor organe.

Un purtător de cuvînt al Ministerului Securității de stat al R.D. Germane a comunicat că aproximativ 100 de tineri care fuseseră recrutați pentru spionaj s-au predat de bună voie organelor securității de stat a R. D. Germane.

În fața asistenței au luat apoi cuvîntul foștii agenți americani L. Piler și G. Dilge, arestați de organele securității de stat a R.D. Germane și fostul agent Gebler, care s-a predat de bună voie organelor securității de stat. Ei au arătat că s-au convins din propria experiență în ce constă mișloacele și metodele folosite de serviciul de spionaj american pentru recrutarea agenților. Acestea sînt corupția, șantajul, intimidarea și promisiunile false.

La conferința de presă s-a comunicat că foștii agenți care au căzut în timpul lor victimă serviciului de spionaj american și care regretă faptele săvîrșite nu vor fi pedepsiți.

Actualitatea INTERNAȚIONALĂ

Telegrama adresată de C. C. al P. C. U. S. președintelui partidului social-democrat din Germania, Erich Ollenhauer și Congresului P. S. D. G.

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite telegrama adresată de C.C. al P.C.U.S. președintelui partidului social democrat din Germania, Erich Ollenhauer și Congresului partidului social democrat din Germania:

Stimați tovarăși,
membri ai prezidiului și delegați la Congres!

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice vă transmite dv. tuturor membrilor partidului social democrat din Germania, clasei muncitoare și tuturor oamenilor muncii din Republica Federală Germană un salut prietenesc și urări de succes lucrărilor Congresului dv. spre binele poporului german.

Oamenilor muncii din Uniunea Sovietică le sînt bine cunoscute tradițiile democratice și revoluționare ale clasei muncitoare din Germania care a dat lumii pe întemeietorii socialismului științific — Karl Marx și Friedrich Engels, precum și pe eminenții activiști ai mișcării muncitorești germane și internaționale, August Bebel, Wilhelm Liebknecht și pe alți luptători dîrji pentru ideile socialismului și internaționalismului proletar, pentru pace și prietenie între popoare.

Deținînd în prezent un rol de seamă în mișcarea muncitorească din Republica Federală Germană, partidul social democrat dispune de mari posibilități în lupta pentru cauza păcii în Europa, împotriva forțelor reacțiunii și militarismului. Aceasta ne îngăduie să exprimăm speranța că Congresul dv. examinînd problema „la cotitura politicii germane", va contribui la înlăturarea primejdiei războiului, la întărirea păcii și solidarității între popoare, la unificarea Germaniei pe baze pașnice și democratice.

Oamenii sovietici au întîmpinat cu simpatie la timpul lor hotărîrile Congresului de la Berlin al P.S.D.G., îndreptate împotriva remilitarizării, au avut o atitudine de înțelegere și simpatie față de manifestul social-democrat adoptat în care se cerea efectuarea unui referendum popular referitor la reînarmarea Republicii Federale Germane, precum și față de hotărîrile Congresului al 3-lea al Uniunii sindicatelor germane. „Programul de acțiune" al sindicatelor, care chemă la luptă pentru menținerea păcii, hotărîrile Congresului de la Koln al activului partidului social democrat, au fost apreciate de poporul sovietic ca o năzuință a social democrației germane de a găsi calea spre rezolvarea problemei germane în condiții de pace și libertate.

Sîntem de acord cu dvs. că a sosit timpul pentru o cotitură hotărîtă în politica germană, pentru stabilirea unei prietenii și colaborări trainice între popoare. După victoria împotriva fascismului s-au creat condițiile necesare pentru ca nici o dată să nu mai poată izbucni un război între popoarele german și sovietic. Dacă popoarele noastre își vor uni eforturile în lupta pentru pace, războiul în Europa va deveni în general imposibil. În această cauză sfîntă a apărării păcii clasa muncitoare din Germania are menirea să joace un rol mare.

Elementele reacționare intimidează descoperi poporul german cu „primejdia de la răsărit". Această propagandă mincinoasă este desmințită cel mai bine de faptul unanim cunoscut că tocmai Uniunea Sovietică a fost aceea care imediat după terminarea războiului a căutat și caută să stabilească relații de prietenie cu întregul popor german. Din inițiativa statului sovietic au fost întreprinse o serie de acțiuni îndreptate spre slăbirea încordării internaționale, au fost reduse considerabil armamentele și forțele armate ale armatei sovietice.

Născocirile despre „primejdia de la răsărit" sînt necesare reacționarilor pentru a masca politica lor antinațională de refacere a militarismului în Republica Federală Germană și de includere a acesteia în blocul militar al Atlanticului de nord. Faptul că adoptarea legii cu privire la serviciul militar obligatoriu a provocat neliniște în rîndurile clasei muncitoare din Germania, indică întărirea sentimentului de răspundere al partidului social democrat și al tuturor muncitorilor germani pentru destinul poporului său, dovedește că ei înțeleg situația politică și datoria lor internațională.

În prezent tot mai mulți oameni din Republica Federală Germană se pronunță pentru o apropiere a germanilor din cele două părți ale Germaniei, pentru tratative între Republica Federală Germană și Republica Democrată Germană în scopul rezolvării problemei germane de către germanii înșiși. Sîntem de părere de asemenea că problema reunificării Germaniei este în primul rînd o chestiune a poporului german însuși care are o mare experiență și cultură. Nimeni altii decît germanii înșiși nu pot rezolva mai bine problema germană.

Cel mai consecvent exponent și luptător pentru interesele naționale și libertățile democratice ale poporului german este clasa muncitoare. În această ordine de idei o deosebită însemnătate capătă unitatea clasei muncitoare a partidelor și organizațiilor sale. Dacă muncitorii și partidele lor din Germania occidentală și Germania răsăriteană își vor uni eforturile în lupta pentru pace și democrație, nu încape îndoială că ei vor putea să obțină reunificarea patriei lor și vor putea îndruma dezvoltarea întregii Germanii pe calea libertății și prosperității.

În ce ne privește pe noi, oamenii sovietici, ținînd seama de învățămintele trecutului, spunem pe față că sîntem adversari intransigenți ai militarizării Germaniei și sîntem totodată din tot sufletul pentru dezvoltarea Germaniei ca stat unit, iubitor de pace și democrat, că tindem spre stabilirea unor relații de bună vecinătate și prietenie cu întregul popor german.

În prezent sînt create condiții favorabile pentru colaborare între partidele muncitorești în interesul păcii și progresului. Înțelegînd întreaga primejdie care amenință popoarele din partea monopolurilor și a militariștilor imperialiști, care prin politica lor sortesc popoarelor noi nenorociri și suferințe, noi trebuie să folosim aceste condiții favorabile și să încercăm să găsim posibilitățile pentru a lupta în comun împotriva războiului, pentru întărirea păcii și prieteniei între popoare.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST
AL UNIUNII SOVIETICE

Congresul partidului social-democrat din Germania

MÜNCHEN 13 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 iulie, Congresul P.S.D.G., a discutat cel de-al doilea punct de pe ordinea de zi. Au fost prezentate două rapoarte cu tema „Cea de-a doua revoluție industrială", în legătură cu dezvoltarea și folosirea energiei atomice: raportul lui Leo Brandt, consacrat problemei atomice în ansamblu, și referatul lui Carlo Schmidt cu privire la influența „Celei de a doua revoluții industriale" asupra dezvoltării sociale continue și cu privire la politica P.S.D.G. în această problemă.

Cerînd organizarea unei largi pregătiri de specialiști în domeniul tehnico-științific, Brandt a citat exemplul altor țări și îndeosebi exemplul Uniunii Sovietice în acest domeniu. Raportorul a subliniat că R. F. Germană cheltuiește miliarde pentru militarizarea țării, în timp ce, potrivit datelor Ministerului Afacerilor Interne al R. F. Germane, pentru organizarea activității de cercetări sînt alocate numai 95 milioane de mărci.

★

BONN 13 (Agerpres). — După cum anunță agenția France Presse, congresul partidului social-democrat a ales pe Erich Ollenhauer președinte al partidului. Wilhelm Mellies a fost ales vicepreședinte.

Declarațiile lui Christian Pineau

PARIS 13 (Agerpres). — TASS transmite: Comisia pentru Afacerile Externe a Adunării Naționale a ascultat în seara de 12 iulie comunicarea ministrului Afacerilor Externe, Christian Pineau, în legătură cu recenta sa vizită la Washington. Pineau s-a referit printre altele la problema comerțului cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară. Din afirmațiile sale a reieșit că în viitorul apropiat experții francezi și americani vor începe revizuirea în comun a listei de mărfuri al căror comerț cu țările lagărului democrat a fost interzis la cererea S.U.A.

Răspunzînd la întrebarea deputatei comuniste, Marie-Claude Vaillant-Couturier, membră a comisiei, Pineau a declarat că recunoașterea R. P. Chineze de către guvernul francez ar putea fi prevăzută „într-un viitor nu prea îndepărtat", după o înțelegere cu anumite țări printre care Canada, Belgia etc.

Cine împiedică lecuirea lui H. Field

MOSCOVA 13 (Agerpres). — După cum relatează ziarul „Sovetskaia Rossia", la Moscova a fost înapoiat din California un colet poștal. Acest colet conținea 24 de fiole cu vaccin împotriva sclerozei difuze, care au fost trimise de Oficiul sovietic de preparate medicale „Soiuzhimexport", americanului H. Field, imobilizat de o paralizie.

„Soiuzhimexport" livrează de mult timp acest medicament în 26 țări din lume. Numai în cursul lunii iunie sute de colete au fost expediate în Chile, Egipt, Grecia, Italia, Germania occidentală, Canada.

Pe adresa „Soiuzhimexport"-ului — scrie ziarul — sosesc zilnic numeroase scrisori din străinătate. Fiecare din ele exprimă recunoștință pentru ușurarea pe care a adus-o bolnavului vaccinul. Din orașul Tajund, unde locuiește H. Field, a sosit o scrisoare cu un conținut cu totul diferit. Scrisoarea fusese scrisă de o femeie îndurerată de suferințele bolnavului. În scrisoare se spune: „Vă mulțumesc din toată inima pentru vaccinul trimis. Dar, spre mîhnirea mea, de trei luni nu pot obține acest medicament. Am fost invitată la vamă unde mi s-a arătat coletul expediat de dvs., dar nu mi s-a eliberat. Vameșii au pus lădița în fața noastră dar nu ne-a dat voie s-o luăm". Nu cunoaștem acest medicament rus — au spus funcționarii vămii, justificîndu-și refuzul.

Prietenii lui Field s-au adresat autorităților de resort din capitala statului California. Dar și acolo li s-a spus că medicamentul ar fi un medicament nou și de aceea nu poate fi eliberat. Cu toate acestea, în U.R.S.S. acest vaccin a fost pus în vînzare încă din anul 1946. Ministerul Ocrotirii Sănătății al Franței a deschis secții speciale de tratament cu acest vaccin la spitalul „Salpêtrière", la Institutul Pasteur din Lille. În cadrul Congresului internațional pentru patologia infecțioasă, care a avut loc în iunie 1956, profesorul Antonina Șuhladze, unul din autorii acestui vaccin, a prezentat un referat în care a vorbit în fața delegaților din 36 de țări despre rezultatele muncii desfășurate timp de 15 ani în domeniul diagnosticului și tratării sclerozei difuze. Acest referat a fost publicat în publicațiile de specialitate din numeroase țări.

Cu toate acestea, direcția generală a Departamentului Ocrotirii Sănătății din Washington a refuzat să elibereze lui Field vaccinul ce i-a fost trimis. După șase luni coletul a fost înapoiat la Moscova.

Administrația „Soluzhimexport"-ului a primit o scrisoare în care se spune că boala lui H. Field progresează și că el se află într-o stare extrem de gravă. În S.U.A., după cum se știe, nu există vaccinuri împotriva sclerozei difuze.

Mansfield critică politica S.U.A. în Extremul Orient

WASHINGTON 13 (Agerpres). — TASS transmite: Luînd cuvîntul la 12 iulie în senat, senatorul democrat Mansfield a criticat politica dusă de Statele Unite în Extremul Orient și a arătat că o asemenea politică înseamnă „un joc imprudent cu primejdia unui război general" în această regiune. Mansfield a declarat că Statele Unite nu pot să nu țină seama de existența R. P. Chineze. „Posibil, a spus el, că China comunistă este o realitate autoritară dar totuși este o realitate... Regimul de la Pekin este recunoscut de aproximativ 25 de țări. El se bucură de o influență internațională mereu crescîndă, mai ales în Asia, fapt dovedit clar de conferința de la Bandung".

Sentința în procesul anticomunist de la Karlsruhe

BERLIN 13 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Tribunalul Constituțional vest-german de la Karlsruhe a dat la 13 iulie sentința în procesul ilegal intentat unor conducători ai Partidului Comunist din Germania, luptători eminenți pentru pace și democrație.

Fritz Riesche și Joseph Ledwon, au fost condamnați fiecare la 3 ani și 6 luni închisoare și privarea pe termen de 4 ani a drepturilor cetățenești. Richard Scheringer a fost condamnat la 2 ani închisoare și privarea pe termen de 2 ani de drepturi cetățenești.

Desfășurarea acestui proces a arătat netemeinicia acuzațiilor aduse de tribunal împotriva conducătorilor Partidului Comunist din Germania, prin care se încearcă să se înăbușească lupta lor justă pentru pace și democrație drept „trădare națională".

Lucrările Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite: În Marele Palat al Kremlinului își continuă lucrările cea de-a 5-a sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. În ședința din 13 iulie a Sovietului Uniunii, s-a încheiat examinarea proiectului de lege cu privire la pensiile de stat. În cadrul dezbaterilor care au avut loc pe marginea acestei probleme în ședințele Sovietului Uniunii din 12 și 13 iulie, au luat cuvîntul 23 de persoane. Ele au subliniat că proiectul noii legi cu privire la pensiile de stat corespunde întrutotul intereselor oamenilor muncii din Țara Sovietică. Deputații s-au pronunțat pentru adoptarea proiectului de lege, prezentînd o serie de amendamente și completări la acest proiect. În cadrul ședinței, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a rostit cuvîntul de încheiere a dezbaterilor în această problemă.

Scrisoarea reprezentantului U.R.S.S. la O.N.U. adresată Consiliului de Securitate

NEW YORK 13 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 iulie, A. A. Sobolev, reprezentantul permanent al U.R.S.S. la O.N.U., a adresat președintelui Consiliului de Securitate, Nisot, reprezentantul Belgiei, o scrisoare în care din însărcinarea guvernului sovietic aduce la cunoștința Consiliului de Securitate textul notei adresată de guvernul sovietic la 10 iulie guvernului S.U.A. în problema violării frontierelor de stat ale U.R.S.S. de către avioane americane.

În încheierea scrisorii se spune: „Aducînd la cunoștința Consiliului de Securitate cele menționate mai sus, guvernul U.R.S.S. consideră necesar să declare că în cazul în care se vor repeta asemenea acțiuni inadmisibile din partea autorităților militare americane, va fi nevoit să prezinte problema respectivă spre examinare Consiliului de Securitate și să ceară în acest scop convocarea unei ședințe a Consiliului".

Adunarea comuniștilor din regiunea pariziană

PARIS 13 (Agerpres). — În seara zilei de 12 iulie, la Casa Metalurgiștilor din Paris a avut loc o adunare a comuniștilor din regiunea pariziană.

Într-un scurt cuvînt de deschidere, Maurice Thorez, secretarul general al C.C. al Partidului Comunist Francez, a subliniat însemnătatea istorică a hotărîrilor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. și a arătat că propaganda reacționară a încercat să denatureze aceste hotărîri. „Trebuie recunoscut, a spus Thorez, că la această fără-de-lege a dușmanului au răspuns cîteva voci izolate și din rîndurile noastre. Unii au alunecat spre poziția oportunistă, adică lichidatoristă, și au repetat uneori chiar cele mai veninoase calomnii ale dușmanilor noștri, precum și ale renegaților vechi și recenți, la adresa partidului, a politicii și conducerii sale.

Cu toate acestea, ca și pînă acum, într-o unanimitate aproape deplină, partidul este unit în jurul Comitetului său Central. El a luptat hotărît împotriva acestor atacuri. Chiar de la început, Comitetul Central a acordat o apreciere pozitivă și justă hotărîrilor Congresului al XX-lea al P.C.U.S.".

După aceea, Etienne Fajon, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist Francez, a prezentat un raport cu privire la recenta vizită la Moscova a delegației Partidului Comunist Francez, pentru a duce convorbiri cu conducătorii P.C.U.S. El a comunicat că conducerea partidului a propus Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice să discute o serie de probleme în ajunul celui de al XIV-lea Congres al Partidului Comunist Francez. Fajon a spus că o propunere asemănătoare a fost făcută Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia și că tovarășii iugoslavi au acceptat în principiu să se întîlnească cu comuniștii francezi în luna septembrie sau octombrie.

Fajon a analizat punct cu punct hotărîrea Comitetului Central al P.C.U.S. „Cu privire la lichidarea cultului personalității și a urmărilor sale", subliniind că în acest document se dă un răspuns profund și complet la toate întrebările puse de comuniștii francezi.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

- *În cadrul unei ședințe a Comitetului Popular al orașului Belgrad, Gamal Abdel Nasser, președintele Republicii Egipt, a fost ales cetățean de onoare al Belgradului. (Agerpres).*
- *Șahinșahul Iranului, Mohammed Reza Pahlevi, Șahinșaha Soraya și persoanele care-i însoțesc, s-au înapoiat la 13 iulie la Teheran după vizita lor în Uniunea Sovietică. (TASS).*
- *La 13 iulie a sosit la Bonn primul ministru al Indiei, J. Nehru, și persoanele care îl însoțesc. (Reuter).*
- *Crucea Roșie din R.D.G. și guvernul R. D. G. au oferit Societăților de Cruce Roșie din Geneva suma de 100.000 de mărci, din care 50 la sută urmează a se cheltui pentru produse farmaceutice spre a veni în ajutorul victimelor cutremurului de pămînt din Afganistanul central. (A.D.N.).*
- *Delegația guvernamentală a Republicii Populare Democrate Coreene, în frunte cu Kim Ir Sen, președintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene, care a vizitat Uniunea Sovietică la invitația guvernului sovietic, a părăsit Moscova plecînd spre Republica Populară Mongolă. (TASS).*
- *La 12 iulie, Li San Cio, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R.P.D. Coreene în U.R.S.S., a oferit o recepție cu prilejul vizitei în U.R.S.S. a delegației guvernamentale a R.P.D. Coreene, în frunte cu Kim Ir Sen, președintele Cabinetului de Miniștri. (TASS).*
- *După cum relatează ziarul „La Manana" din Uruguay, din 1948 și pînă în mai 1956 prețul mărfurilor de consum popular a crescut în general cu 82 la sută. În această perioadă prețul produselor alimentare a crescut cu 93 la sută, iar ale confecțiilor — cu 68 la sută. (Agerpres).*
- *La 12 iulie, a părăsit Moscova, plecînd spre Paris, la invitația Asociației „Franța-U.R.S.S.", un grup de artiști sovietici de la Teatrul de Estradă, format din 17 persoane. (TASS).*
- *La 12 iulie a sosit la Geneva, venind de la Belgrad, secretarul Organizației Națiunilor Unite, Dag Hammarshjoeld. El va participa la lucrările celei de a 22-a sesiuni a Consiliului Economic și Social. (Agerpres).*
- *După cum anunță ziarul „Hindustan Times", guvernul Indiei a hotărît să trimită în Uniunea Sovietică pentru perfecționare cunoștințelor 14 geologi și specialiști în domeniul forării sondelor petrolifere. Această măsură se înfăptuiește în cadrul programului O.N.U. de ajutor tehnic. (Agerpres).*
- *Ministerul Comerțului al S.U.A. a dat publicității un raport în care se arată că în cursul anului 1955 un procent de 41 la sută din cele 52.000.000 de familii din Statele Unite au avut un venit brut sub minimul necesar de existență. (Agerpres).*

SPECTACOLE

TEATRE: *Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.* — 19,30: Nunta lui Figaro; *Teatrul de Stat Ploești* (sala Teatrului Tineretului) — 19,30: Talee, lanke și Cadîr; *Teatrul de Stat Pitești* (Teatrul de vară „N. Bălcescu") — 20: Școala femeilor; *Teatrul de Stat Sibiu* (Teatrul de vară I. V. Stalin) — 20: Haron Alb; *Ansamblul de Estradă al R.P.R.* (sala din calea Victoriei 174) — 20: Melodii... Melodii... Melodii...; *Ansamblul de Estradă al R.P.R.* (grădina Boema) — 20,30: Călătorie pe note; *Ansamblul de Estradă al R.P.R.* (Teatrul de vară „23 August") — 20,30: Dansați cu noi; *Casa Centrală a Armatei* — Ansamblul artistic (grădina Victoria) — 20,30: Poveste muzicală; *Țăndărică* (grădina de vară) — 20,30: 2—0 pentru noi; *Ansamblul de cîntece și dansuri al Sfatului Popular al Capitalei* (Arenele Libertății) — 20: Concert popular; *Circul de Stat* — 20,30: Varietăți: Sofia-București".

CINEMATOGRAFE: *Patria, Înfrățirea între popoare, Elena Pavel, 1 Mai, Doina, N. Bălcescu:* Chitarele dragostei; *Magheru, V. Alecsandri, I. C. Frimu, Al. Sahia, Donca Simo:* Amanții din Toledo; *Republica, Filimon Sîrbu, București, Gh. Doja, Miorița, Libertății:* Contele de Monte Cristo (seria I-a); *Maxim Gorki:* Vioara, Mărul cu merele de aur, Dostoievski, La expoziția indiană din Delhi; *Timpuri Noi:* Expoziția agricolă unională, Ivanek al nostru; *Lumina:* Un pahar cu bere; *Central:* Ali Baba și cei 40 de hoți; completare: N. Grigorescu; *Victoria:* Bancnota de 1.000.000 lire sterline; *Tineretului:* Aventurile d-lui Pickwick; *Al. Popov, Flacăra:* Dragoste pierdută; *8 Martie:* Povestea urîtului din pădure; *Grivița:* Un pichet în munți; *Vasile Roaită:* Ordinul Anna; *Cultural:* A XII-a noapte; *Unirea:* Maxim Mincîună; *C. David:* Carola Lamberti; *T. Vladimirescu:* Poemul pedagogic; *Arta:* Semne particulare; *Munca:* Spre țărmuri noi; *Carpați:* Pe răspunderea mea; *Moșilor:* Hamlet; *23 August:* Schuscia; *G. Coșbuc:* Mîine va fi prea tîrziu; *Ilie Pintilie:* Călușeii; *Popular, M. Eminescu:* Popescu 10 în control — La mere; *Volga:* Ganga; *Olga Bancic:* Melodii nemuritoare; *Aurel Vlaicu:* Saltanat.

Timpul probabil

Pentru zilele de 15, 16 și 17 iulie, Institutul Meteorologic Central anunță următorul timp probabil:

În București: Vreme călduroasă cu cer schimbător și cu averse de ploaie mai ales la sfîrșitul intervalului. Vînt slab, temporar potrivit. Temperatura în creștere, apoi staționară.

În țară: Vremea în încălzire cu cer schimbător și cu averse de ploaie mai ales în regiunile de munte și vestul țării. Vînt slab la început, apoi în intensificare din sud-est. Temperatura în creștere. Minimele vor fi cuprinse noaptea între 9—18 grade, iar maximele ziua între 22—32 de grade.

LOTO-CENTRAL

La tragerea „Loto-Central" din seara zilei de 13 iulie 1956, au fost extrase din urnă următoarele nouă numere:

55 65 50 69 26 82 13 36 41

Fondul general de premii pe țară este de 2.185.770 lei.

Scurte știri externe

SOLEMNITĂȚILE DIN MONGOLIA

ULAN BATOR — TASS transmite: Pe colina Zaisan-Tolgoi, unde se înalță monumentul ridicat în memoria ostașilor armatei sovietice căzuți în lupta pentru independența poporului mongol, a avut loc în dimineața zilei de 12 iulie solemnitatea depunerii de coroane de flori. Într-o atmosferă solemnă s-au depus coroane de flori din partea C.C. al Partidului Popular Revoluționar Mongol și a Consiliului de Miniștri al R. P. Mongole, Prezidiului Marelui Hurat Popular al R. P. Mongole, a partizanilor care au luat parte la Revoluția Populară din anul 1921, a trupelor populare, a oamenilor muncii din Mongolia și Ulan-Bator, a membrilor Uniunii Revoluționare a Tineretului. Au depus de asemenea coroane de flori delegația guvernamentală sovietică condusă de P. G. Moshatov, delegațiile guvernamentale ale R. P. Chineze, Albaniei Bulgariei, Ungariei, Republicii Democrate Vietnam, R. D. Germane, Republicii India, R.P.D. Coreene, Poloniei, Romîniei, Cehoslovaciei și Uniunii Birmane.

ÎNCEPEREA TRATATIVELOR DE LA BELGRAD

BELGRAD — Agerpres: Din Belgrad se anunță că în dimineața de 13 iulie au început la Belgrad convorbirile politice dintre președintele Tito și președintele Nasser. Oamenii de stat ai celor două țări vor examina măsurile pentru promovarea relațiilor de prietenie dintre Iugoslavia și Egipt și vor discuta actualele probleme internaționale. Convorbirile vor continua la Brioni, unde primul ministru al Indiei, Nehru, este așteptat să sosească în curînd. Ziarele consideră ca extrem de favorabil faptul că schimbul de păreri are loc imediat după vizita președintelui Tito în Franța și Uniunea Sovietică.

DESCHIDEREA FESTIVALULUI INTERNAȚIONAL AL FILMULUI DE LA KARLOVY VARY

KARLOVY VARY — Agerpres: La 12 iulie în stațiunea balneo-climaterică Karlovy Vary s-a deschis cel de al IX-lea Festival internațional al filmului la care iau parte 31 de țări. În sala cinematografului „Moscova" s-au adunat delegații de cineaști, reprezentanți ai vieții publice, ziariști cehoslovaci și străini. Printre participanți se află cineaști din Anglia, Argentina, Bulgaria, Brazilia, R. D. Germană, Republica Federală Germană, R. P. Chineză, Romînia, Uniunea Sovietică și alte țări. Festivalul filmului a fost deschis de A. Marek, directorul Filmului de stat cehoslovac, F. Kaguda, ministrul Școlilor și Culturii, a rostit o cuvîntare de salut. Prezentarea filmelor artistice a început cu filmul sovietic „Cazul Rumiantev". În aceeași zi au fost prezentate filmele iugoslave „Urmărirea" și filmul documentar „Singele libertății".

NIXON CRITICAT DE KEFAUVER

WASHINGTON — Agerpres: Într-un discurs rostit la 12 iulie în Senatul american, senatorul democrat, Estes Kefauver, candidat la președinția S.U.A., a criticat cu asprime pe vicepreședintele Richard Nixon pentru declarațiile făcute de acesta cu prilejul călătoriei sale în Asia în legătură cu relațiile dintre S.U.A. și India. Kefauver a declarat că relațiile dintre Statele Unite și India „s-au înrăutățit zi de zi în timpul actualului guvern republican". Senatorul democrat a afirmat că guvernul republican a făcut o serie de greșeli în politica sa față de India, greșeli care au dus la slăbirea prieteniei cu această țară. „Este de necrezut, a spus Kefauver, că vicepreședintele Nixon s-a angajat într-o discuție neprietenească deschisă cu premierul Nehru. Nu este bine să pierdem prietenia Indiei, o țară ale cărei opinii au o mare influență în această parte a lumii".

CONCENTRĂRI DE TRUPE ENGLEZE LA FRONTIERA SUDICĂ A YEMENULUI

CAIRO — Agenția Arabă de informații: Reprezentantul ambasadei Yemenului în Egipt a declarat la 13 iulie că, potrivit știrilor primite de la guvernul Yemenului, autoritățile engleze din Aden au concentrat forțe militare, artilerie și tancuri la frontiera sudică a Yemenului în regiunea orașelor Beihan și Habib. Potrivit afirmațiilor acestui reprezentant guvernul Yemenului protestează împotriva acțiunilor întreprinse de autoritățile engleze într-un moment cînd se iau măsuri pentru reglementarea divergențelor dintre Yemen și Anglia.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA Piața Scînteii — Tel. 7.60.10—7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".